

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις».

Το Σ/Ν ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΕ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ στις 14 Οκτωβρίου 2019, και ώρα 22:00 με τίτλο :
«Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις».
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ Παρασκευή, 18 Οκτωβρίου 2019 και ώρα 22:00.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: 74

ΣΥΝΟΛΟ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ: 104

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1

1)16 Οκτωβρίου 2019, 12:32 : Σχετικά με το εδάφιο γ' που προστίθεται στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1: «Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών». Οι δυο χιλιάδες ώρες κοινωφελούς εργασίας είναι υπερβολικά αυστηρή προσέγγιση και δεν εξυπηρετεί τους σκοπούς της συγκεκριμένης ποινής. Ο/Η παρέχων/ουσα πρέπει να μπορεί κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής να εργάζεται και να ανταπεξέρχεται στις υποχρεώσεις της καθημερινότητάς του/της. Σκοπός είναι η αποφυγή του εγκλεισμού και η παραμονή του ατόμου ενεργού και ανταποδοτικού, τόσο για τον ίδιο όσο και για την κοινωνία που ζει και μέσα στην οποία διέπραξε το αδίκημα και όχι η αποδυνάμωση του ίδιου και της οικογένειάς του. Η υποβολή πρότασης για τον καθορισμό των όρων παροχής της κοινωφελούς εργασίας από την Υπηρεσία Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής στο εκάστοτε δικαστήριο, η ένταξη του δημοσίου τομέα στον κατάλογο φορέων παροχής, η αύξηση του αριθμού των επιμελητών και η υποστήριξη των υπηρεσιών, η ενημέρωση του κοινού, σε συνδυασμό με έναν λογικό αριθμό ωρών και προθεσμίας

παροχής(1.500 ώρες και 2 έτη) μπορούν να αποτελέσουν ένα ικανοποιητικό πλαίσιο για την ορθή εφαρμογή της ποινής.

2.) 16 Οκτωβρίου 2019, 11:53 | Παραβίαση Διεθνούς δικαίου: Κύριε Υπουργέ, ο τέως τομεάρχης της ΝΔ Κος Παναγιωτόπουλος πριν τις εκλογές είχε υποσχεθεί ότι το εγκληματικό νομολογιακό έθιμο της γονεϊκής αποξένωσης και η αντιδικία που προβάλλει η νομολογία μεταξύ διαζευγμένων συζύγων οδηγεί τα παιδιά σε πλήρη αποξένωση από τον γονέα που δεν έχει την αποκλειστική επιμέλεια (συνήθως τον πατέρα) θα σταματήσει με ΝΔ. Κε Υπουργέ ο νύν Υπουργός Αμύνης είχε καταθέσει 3 ερωτήσεις στους υπουργούς του σύριζα για άρνηση συμμόρφωσης με το Διεθνές και Ενωσιακό Δίκαιο. Κε Υπουργέ πως νιώθετε που η ΝΔ παραπλάνησε 1.500.000 γονείς και γιαγιάδες, παππούδες, με σκοπό να την ψηφίσουν πριν τις εκλογές και βάσει των εξαγγελιών της δεν τήρησε τον λόγο της. Η συμμόρφωση με την νομιμότητα είναι ξένη λέξη προς τις πεποιθήσεις της Νέας διακυβέρνησης; Είναι νόμιμο προεκλογικά να υπόσχεσαι άλλα και μετά ασκείς εκ διαμέτρου αντίθετη πολιτική;

3.)15 Οκτωβρίου 2019, 12:01 : Σχετικά με το άρθρο 110Α θα ήταν καλύτερα να είχε το δικαίωμα ο κατάδικος να κάνει αίτηση ακόμα και αν δεν είναι κρατούμενος ,εφόσον έχει εκτίσει τον απαραίτητο χρόνο, όπως ο νόμος ορίζει.

4.) 15 Οκτωβρίου 2019, 12:22 : Σχετικά με την προηγούμενη δημοσίευση μου, εννοούσα τις ποινές κάθειρξης.

5.) 15 Οκτωβρίου 2019, 11:35 : Θα ήταν καλύτερα οι τελεσίδικες και αμετάκλητες ποινές που αφορούν μικροποσότητες ναρκωτικών να παραγράφονται στα 15 έτη ,έτσι χιλιάδες συμπολίτες μας θα απέφευγαν την υφ όρον απόλυση και θα έβρισκαν εργασία σε άλλη χώρα εξασφαλίζοντας αξιοπρεπή διαβίωση.

6) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:35: Συμφωνώ απόλυτα με την διάταξη του άρθρου 80 παράγραφος 5 εδάφιο δεύτερο όπου «Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά, καθώς και με την διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 το εδάφιο β' « Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας». Σχετικά με την διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 εδάφιο γ'«Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών», θεωρώ ότι η παροχή κοινωφελούς εργασίας δεν θα πρέπει να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δυο ετών και να μην υπερβαίνει τις 1500 ώρες. Σημασία δεν έχει να είναι μεγάλος ο αριθμός ωρών παροχής κοινωφελούς εργασίας, σημασία έχει να εποπτεύονται ορθά από τον επιμελητή κοινωνικής αρωγής και τον φορέα στον οποίο απασχολούνται οι άνθρωποι που καταθέτουν αίτημα μετατροπής της ποινής σε κοινωφελή εργασία και σε περίπτωση μη τήρησης των ωρών παροχής μετά από ενημέρωση του επιμελητή κοινωνικής αρωγής να ανακαλείται η μετατροπή της ποινής και να εκτίουν το υπόλοιπο της ποινής. Επίσης αρχικά θα πρέπει απαραίτητα να γίνεται πρόταση από τον επιμελητή κοινωνικής αρωγής προς το δικαστήριο(προεδρικό διάταγμα 195, αρθ. 10), πριν το δικαστήριο, έτσι ώστε να αξιολογείται κατά κάποιο τρόπο το άτομο που καταθέτει αίτημα μετατροπής της ποινής του σε κοινωφελή εργασία για την αποφυγή δυσάρεστων καταστάσεων (όπως την ασυνέπεια του ατόμου στην τήρηση του συμφωνητικού με τον φορέα σχετικά με την παροχή ωρών κοινωφελούς εργασίας).Στην λίστα φορέων παροχής κοινωφελούς εργασίας θα πρέπει να συμπεριληφθούν οπωσδήποτε όλοι οι φορείς του δημοσίου τομέα.Η κοινωφελής εργασία ως εναλλακτική ποινή θα πρέπει να έχει αυστηρό πλαίσιο για να μπορεί να έχει την σημασία της, στην ζωή κάθε ανθρώπου που καταδικάζεται.

7.)15 Οκτωβρίου 2019, 09:22 | ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ: Άρθρο105 Έκτιση της ποινής στην κατοικία 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει και για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Κύριε Υπουργέ η σεξιστική παράγραφος 2 ομιλεί για μητέρες, πατεράδες δεν έχουν την επιμέλεια Ελλάδα;; λογικό να μου πείτε, αφού σε ποσοστό 99,99% την επιμέλεια την δίνουν στην μάνα, λόγω ισότητας φύλλων. Δεν νιώθετε σαν πατέρας ότι άμα ήσασταν διαζευγμένος θα έπρεπε να είχατε και εσείς δικαίωμα στην ανατροφή των παιδιών σας, ή έστω να μπορούσατε να τα δείτε περισσότερο από μία φορά στα 5 χρόνια όπως γίνεται συνήθως με τις μη προσωρινά εκτελεστές αποφάσεις επικοινωνίας; Κύριε υπουργέ ο προκάτοχος σας και σύσσωμη η ΝΔ έλεγε ότι ήταν υπέρ της κοινής επιμέλειας και από τους δύο βιολογικούς γονείς a priori Αποφάσισε η νέα ηγεσία να μην τα σπάσει με τους δικαστές;

8.) 18 Οκτωβρίου 2019, 11:54: Άρθρο 105 – Έκτιση της ποινής στην κατοικία.

Ο νέος ποινικός κώδικας προβλέπει ανώτατο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης τα 15 έτη, σε αντίθεση με τον παλιό που είχε ως ανώτατο όριο τα 20. Οπότε στα πλαίσια της αναλογικότητας και της ισότητας θα μπορούσε να προστεθεί στο άρθρο 105 η πρόβλεψη του ορίου των 20 ετών για έκτιση του υπολοίπου της ποινής στην κατοικία για όσους έχουν υπερβεί το 70ο έτος ηλικίας και έχουν καταδικαστεί με τον προηγούμενο ποινικό κώδικα.

9.) 18 Οκτωβρίου 2019, 21:53 : Σχετικά με τη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1, εδάφιο β': « Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας» και Με δεδομένο, ότι η έκτιση της ποινής στην κοινότητα, αποσκοπεί να ενισχύσει και να διατηρήσει – παράλληλα με την παροχή της κοινωφελούς εργασίας – τη λειτουργικότητα του ατόμου, στον εργασιακό, οικογενειακό και κοινωνικό του χώρο, θεωρείται ότι θα είναι περισσότερο αποτελεσματικό και εφαρμόσιμο, η απόφαση του δικαστηρίου να αφορά στο σύνολο των ωρών παροχής της κοινωφελούς εργασίας κι όχι στον προσδιορισμό αυτών ανά ημέρα. Έργο της Υπηρεσίας Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής αποτελεί η συνεκτίμηση όλων των παραμέτρων μέσω της συλλογής, αξιολόγησης και στάθμισης των δεδομένων και δυνατοτήτων του ατόμου, για τον εξατομικευμένο προσδιορισμό των όρων (ώρες ανά ημέρα, τόπο, συνθήκες, κ.ο.κ.) παροχής της κοινωφελούς εργασίας καθώς και τη διασφάλιση της εφαρμογής της, σε συνεργασία με τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς.

Ως εκ τούτου, διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή της κοινωφελούς εργασίας, εφόσον κάθε άτομο θα έχει την ευελιξία και τη δυνατότητα να εξισορροπήσει/ κατανείμει ρεαλιστικά το χρόνο του τόσο στην υποχρέωση προς την κοινότητα, που διέπραξε το αδίκημα, όσο και στις ανάγκες και υποχρεώσεις βιοπορισμού και καθημερινότητάς του.

10.) 18 Οκτωβρίου 2019, 16:53 : Στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης για το Σχέδιο Νόμου «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ. -η οποία αποτελεί τον τρίτοβάθμιο κοινωνικό και συνδικαλιστικό φορέα εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους στη χώρα- λαμβάνοντας υπόψη: α) την παρ. 1 του Άρθρου 20 του Συντάγματος της χώρας, σύμφωνα με την οποία «καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει», β) τον ν. 4074/2012, με τον οποίο η Ελληνική Βουλή κύρωσε τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και πιο συγκεκριμένα τις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στα εξής:- στην παρ. 1β του Άρθρου 4 «Γενικές Υποχρεώσεις», σύμφωνα με την οποία: «1.β [Τα Συμβαλλόμενα Κράτη] να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και των νομοθετικών, προκειμένου να τροποποιήσουν ή να καταργήσουν τους ισχύοντες νόμους, κανονισμούς, έθιμα και πρακτικές που συνιστούν διακρίσεις κατά των ατόμων με αναπηρίες»,

-στην παρ. 2 του Άρθρου 5 «Ισότητα και μη διάκριση», σύμφωνα με την οποία: «Τα Συμβαλλόμενα Κράτη απαγορεύουν όλες τις διακρίσεις βάσει αναπηρίας και εγγυώνται στα άτομα με αναπηρίες ίση και αποτελεσματική νομική προστασία κατά των διακρίσεων για οποιοδήποτε λόγο», και παράγραφος 3, σύμφωνα με την οποία: «Προκειμένου να προάγουν την ισότητα και να εξαλείψουν τις διακρίσεις, τα Συμβαλλόμενα Κράτη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι παρέχεται εύλογη προσαρμογή», – στην παρ. 1 του Άρθρου 13 «Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη», σύμφωνα με την οποία: «1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν στα άτομα με αναπηρίες την αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη, σε ίση βάση με τους άλλους, συμπεριλαμβανομένης και της παροχής διαδικαστικών και κατάλληλων για την ηλικία διευκολύνσεων, προκειμένου να διευκολυνθεί ο αποτελεσματικός ρόλος τους ως άμεσων και έμμεσων συμμετεχόντων, και ως μαρτύρων, σε όλες τις νομικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων και των ανακριτικών και λοιπών προκαταρκτικών σταδίων», -στην παρ. 1 του Άρθρου 14 «Ελευθερία και Ασφάλεια του Ατόμου», σύμφωνα με την οποία: «1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν ότι τα άτομα με αναπηρίες, σε ίση βάση με τους άλλους: α. απολαμβάνουν το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια του προσώπου, β. δεν στερούνται την ελευθερία τους παράνομα ή αυθαίρετα και ότι οποιαδήποτε στέρηση της ελευθερίας είναι σύμφωνη με το νόμο και ότι η ύπαρξη μιας αναπηρίας δεν θα δικαιολογεί, σε καμία περίπτωση, τη στέρηση της ελευθερίας», γ) την παρ. 1 άρθρο 61, του ν. 4488/2017 (με τον οποίο θεσπίστηκαν οι «κατευθυντήριες – οργανωτικές διατάξεις υλοποίησης της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες»), σύμφωνα με την οποία:

«1. Κάθε φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υποχρεούται να διασφαλίζει την ισότιμη άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ στο πεδίο των αρμοδιοτήτων ή δραστηριοτήτων του, λαμβάνοντας κάθε πρόσφορο μέτρο και απέχοντας από οποιαδήποτε ενέργεια ή πρακτική που ενδέχεται να θίγει την άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ. Ιδίως υποχρεούται: α) να αφαιρεί υφιστάμενα εμπόδια κάθε είδους, β) να τηρεί τις αρχές καθολικού σχεδιασμού σε κάθε τομέα της αρμοδιότητάς του ή της δραστηριοποίησής του, προκειμένου να διασφαλίζει για τα ΑμεΑ την προσβασιμότητα των υποδομών, των υπηρεσιών ή των αγαθών που προσφέρει, γ) να παρέχει, όπου απαιτείται σε συγκεκριμένη περίπτωση, εύλογες προσαρμογές υπό τη μορφή εξατομικευμένων και κατάλληλων τροποποιήσεων, ρυθμίσεων και ενδεδειγμένων μέτρων, χωρίς την επιβολή δυσανάλογου ή αδικαιολόγητου βάρους, δ) να απέχει από πρακτικές, κριτήρια, συνήθειες και συμπεριφορές που συνεπάγονται διακρίσεις σε βάρος των ΑμεΑ, ε) να προάγει με θετικά μέτρα την ισότιμη συμμετοχή και άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ στον τομέα της αρμοδιότητας ή δραστηριότητάς του», δ) τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις (Concluding Observations and Recommendations) της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και πιο συγκεκριμένα τις συστάσεις όπως αναφέρονται στις παραγράφους: «6. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος, σε στενή διαβούλευση και με την ενεργό συμμετοχή των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία: α) Να εναρμονίσει το νομικό και διοικητικό πλαίσιο για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία...με την πλήρη ένταξη του δικαιωματικού μοντέλου της αναπηρίας στους νόμους, τους κανονισμούς και τις πρακτικές του, σε όλα τα επίπεδα κυβέρνησης και όλη την επικράτεια, σύμφωνα με τη Σύμβαση...γ) Να εξαλείψει στη νομοθεσία του την υποτιμητική γλώσσα που αναφέρεται στα άτομα με αναπηρία [6. The Committee recommends that the State party, in close consultation with and, the active involvement of organizations of persons with disabilities: a) Harmonize its legal and administrative framework on disability...by fully integrating the human rights model of disability in its laws, regulations and practices across all levels of government and territories in line with the Convention; c) Eliminate derogatory language in reference to persons with disabilities in its legislation]», «20. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να διασφαλίσει την αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη χωρίς καμία διάκριση, με αποτελεσματικό μηχανισμό παρακολούθησης. Επιπλέον, συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να διασφαλίσει αποτελεσματική πρόσβαση στις νομικές υπηρεσίες και στη νομική βοήθεια, σε δωρεάν βοηθητικές τεχνολογίες και σε ποιοτική μετάφραση και διερμηνεία στη νοηματική γλώσσα, στη γραφή Braille, και σε άλλες εναλλακτικές μορφές, παρέχοντάς τα δωρεάν σε όλα τα στάδια των αστικών, ποινικών και διοικητικών διαδικασιών. Επίσης, συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να συνεχίσει να παρέχει επαρκή κατάρτιση στα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία σε δικαστές, δικηγόρους και στους υπαλλήλους επιβολής του νόμου, ενισχύοντας σταδιακά τις προσπάθειες του στον τομέα αυτό, και να λαμβάνει υπόψη του το Άρθρο 13 της Σύμβασης κατά την υλοποίηση του υποστόχου 16.3 των Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη [20. The Committee recommends that the State party ensure effective access to justice without any discrimination, with an effective monitoring mechanism. It further recommends that the State party ensure effective access to legal services and cost-free legal aid, cost-free assistive technologies and quality translation and interpretation in sign language, Braille, and other alternative formats, provided free of charge at all stages of civil, criminal and administrative proceedings. It also recommends that the State party continue to provide adequate training on the rights of persons with disabilities to judges, lawyers, and law enforcement officials, progressively strengthening its efforts in this area, and to take into account article 13 of the Convention while implementing target 16.3 of the Sustainable Development Goals.]», και «22. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες της για το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην ελευθερία και την ασφάλεια (βλέπε A/72/55, annex I), η Επιτροπή προτρέπει το συμβαλλόμενο Κράτος να καταργήσει όλους τους νόμους που επιτρέπουν την ακούσια στέρηση της ελευθερίας λόγω αναπηρίας, να τερματίσει τη χρήση αναγκαστικής θεραπείας και περιοριστικών και καταναγκαστικών μεθόδων, και να παρέχει αποτελεσματικά ένδικα μέσα για τα άτομα με αναπηρία που στερούνται την ελευθερία τους λόγω της αναπηρίας τους» [22. In line with its guidelines on the right to liberty and security of persons with disabilities (see A/72/55, annex I.), the Committee urges the State party to repeal all laws allowing for the involuntary deprivation of liberty on the basis of impairment, end the use of forced treatment, restraints and coercive methods, and provide effective remedies for persons with disabilities deprived of their liberty on the basis of impairment.] διαπιστώνει ότι το εν λόγω σχέδιο νόμου δεν εναρμονίζεται με: α) τη

Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, β) το νομοθετικό πλαίσιο, όπως αυτό παρουσιάστηκε παραπάνω, και γ) τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής, και ως εκ τούτου αιτείται ανά άρθρο -στο σύνολο του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και όχι μόνο στα προτεινόμενα προς αναθεώρηση άρθρα- τα εξής:

Ποινικός Κώδικας

Άρθρο 34 – Ανικανότητα προς καταλογισμό

Την αντικατάσταση των εννοιών «ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής ή διατάραξης της συνείδησης» από όρους που είναι συμβατοί με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας που κατοχυρώνεται στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και όχι με έννοιες που βασίζονται στο αναχρονιστικό ιατρικό μοντέλο. Συγκεκριμένα οι έννοιες που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και έχει υιοθετήσει και το Ελληνικό αναπηρικό κίνημα, είναι άτομο με «ψυχοκοινωνική αναπηρία» (psychosocial disabilities) αντί «ψυχικής διαταραχής» και η «νοητική αναπηρία» (intellectual disabilities) αντί «διανοητικής διαταραχής».

Άρθρο 35 – Υπαίτια πρόκληση ανικανότητας

Την αντικατάσταση της έννοιας «κανονική ψυχιατρική κατάσταση». Η έννοια «κανονική» που χρησιμοποιείται για να ορίσει την «ψυχική κατάσταση» στην οποία βρίσκεται κάποιος/κάποια είναι μια έννοια που απορρέει από το ιατρικό μοντέλο της αναπηρίας, και έχει τις ρίζες της στον 19ο αιώνα. Παρ' όλα αυτά, τις τελευταίες δεκαετίες η έννοια αυτή έχει δεχθεί δριμεία κριτική αλλά και πλήθος ερωτημάτων για το τι είναι «κανονικό», π.χ. Τι νοείται «κανονικό» σε αυτό το πλαίσιο; Ποια κατάσταση θεωρείται ως «κανονική ψυχική κατάσταση»; κλπ. Για τον λόγο αυτό, και για να αποφευχθούν συζητήσεις περί κανονικότητας και μη-κανονικότητας, προτείνεται η αντικατάστασή της με έννοια που θα εναρμονίζεται με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.

Άρθρο 69 – Γενική Διάταξη | Άρθρο 69Α – Μέτρα θεραπείας ατόμων που απαλλάσσονται από την ποινή λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής | Άρθρο 70 – Διάρκεια θεραπευτικού μέτρου | Άρθρο 71 – Μέτρα θεραπείας ατόμων μειωμένου καταλογισμού λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής

Να αντικαταστεί η ορολογία «ψυχική ή διανοητική διαταραχή» με την «ψυχοκοινωνική ή νοητική αναπηρία» προκειμένου να εναρμονιστεί με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας. Επιπρόσθετα, προβληματιζόμαστε για το εξής: Κατά πόσο το περιεχόμενο των Άρθρων 69, 69Α, 70, 71, και συγκεκριμένα τα «μέτρα θεραπείας ατόμων που πάσχουν από ψυχική ή διανοητική διαταραχή» είναι σε αρμονία με τη Σύμβαση, και πιο συγκεκριμένα με τα Άρθρα 13 «Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη» και 14 «Ελευθερία και Ασφάλεια του Ατόμου».

11.) 8 Οκτωβρίου 2019, 16:54 | ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΚΟΙΝΗΣΗΣ ΉΣΥΧΙΑΣ Η ΗΧΟΡΥΠΑΝΣΗ;

Το δίκτυο για το ιστορικό κέντρο της Αθήνας (<https://istorikokentro.gr/>) αποτελείται από 17 συλλόγους και ενεργούς πολίτες που κατοικούν στο Ιστορικό Κέντρο, συμπεριλαμβανομένων επιστημόνων (νομικών πολεοδόμων κλπ), υπό τον συντονισμό της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού. (<http://www.ellet.gr/>) Το δίκτυο παρεμβαίνει με συγκεκριμένες προτάσεις για την λειτουργική και αισθητική βελτίωση του κέντρου τη πόλης προς όλους τους αρμόδιους φορείς. Το θέμα της ηχορύπανσης από τα ΚΥΕ είναι από τα βασικά θέματα που μας έχουν απασχολήσει και έχουμε διοργανώσει επιστημονική ημερίδα ήδη από το 2016 (<http://www.ellet.gr/node/739>) της οποίας τα συμπεράσματα έχουν προωθηθεί στους εμπλεκόμενους φορείς.

Όπως προκύπτει και από έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη ήδη από το 2013:

https://www.synigoros.gr/?i=quality-of-life.el.katastimata_prosforas_faghtou.150348 . «Η ηχορύπανση, που πρόσφατα χαρακτηρίστηκε ως «ρύπος», αποτελεί μία από τις σοβαρότερες περιβαλλοντικές απειλές που υποβαθμίζει την ποιότητα ζωής, ενώ οι διαμαρτυρίες των πολιτών, για συστηματική και εκτεταμένη ηχορύπανση, είναι επαναλαμβανόμενες. (και...) Όταν διαπιστώνεται ηχορύπανση, παραβιάζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών λειτουργίας και μουσικής του καταστήματος. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει γενικά τη δυνατότητα ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ΚΥΕ, η οποία όμως, στην πράξη δεν αξιοποιείται, λόγω του προσωρινού χαρακτήρα των συγκεκριμένων παραβάσεων και του περιορισμένου αριθμού ελέγχων.» .Η ανωτέρω γενική διαπίστωση ότι η επιβολή της τάξης χωλαίνει, έχει επιδεινωθεί με το νέο σύστημα «γνωστοποίησης» που αντικατέστησε την άδεια λειτουργίας, και –όπως συμβαίνει διεθνώς όταν απλουστεύονται οι διαδικασίες αδειοδότησης- απαιτείται ενίσχυση και

αυστηροποίηση του συστήματος παρακολούθησης στην τήρηση της νομιμότητας και επιβολής ποινών /κυρώσεων στους παραβάτες. Μόνο έτσι προάγεται η υγιής επιχειρηματικότητα, έναντι των παραβατικών πρακτικών. Κατόπιν τούτων, ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΝΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΗΣΥΧΙΑΣ, και πιστεύουμε ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην παραβατική λειτουργία των Καταστημάτων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (ΚΥΕ), διευκρινίζοντας, τουλάχιστον στην εισηγητική έκθεση, ότι η ρύθμιση αφορά και αυτά τα καταστήματα, παρόλο που πλέον δεν αδειοδοτούνται από τις αστυνομικές αρχές. Η προτεινόμενη διάταξη έρχεται να καλύψει το κενό νόμου που δημιουργήθηκε ύστερα από την κατάργηση των πταισμάτων ως ποινικών αδικημάτων με τον νέο Ποινικό Κώδικα. Ήδη έχει δημιουργηθεί σοβαρότατο πρόβλημα από τη μαζική αρχειοθέτηση εκκρεμών υποθέσεων και το γεγονός από την εφαρμογή του νέου Ποινικού Κώδικα μόνο οι δήμοι να είναι σε θέση να επιβάλλουν κυρώσεις στους παραβάτες. Το θέμα, άλλωστε, έχει απασχολήσει και τη δημοσιότητα, (δεδομένου ότι αφορά πολλούς κατοίκους κεντρικών περιοχών που αντιμετωπίζουν σοβαρά θέματα υγείας και ψυχικής ηρεμίας από την ηχορύπανση) με πολλά άρθρα : <http://www.skai.gr/news/greece/o-neos-poinikos-kodikas-afoplise-tous-polites-gia-tin-ixorypansi> <http://www.eleftherostypos.gr/ellada/451356-allagi-tou-poinikou-kwdika-diwketai-i-ixorrypansi-alla-oxi-i-diataraksi-tis-koinis-isyxias/> <http://www.kathimerini.gr/1038805/article/epikairothta/ellada/ta-ntesimpel-kai-o-neos-poinikos-kwdikas>. Η θέση του «Δικτύου για το Ιστορικό Κέντρο» είναι ότι ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ, ΕΙΔΙΚΑ ΤΩΝ ΥΠΟΤΡΟΠΩΝ Ή ΚΑΘ' ΉΞΙΝ, οι οποίοι θα πρέπει να τιμωρούνται πολύ αυστηρότερα, ανεξάρτητα αν η Διατάραξη Ησυχίας θα διώκεται ως ποινικό αδίκημα ή/και διοικητικό αδίκημα. Θα ήταν σκόπιμο να ενισχυθεί η διαδικασία σφράγισης του καταστήματος ή παύσης της λειτουργίας του, τόσο από τον Δήμο όσο και από την Αστυνομία. Συνεπώς, ΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΕΤΙΚΑ, αλλά επισημαίνουμε την αναγκαιότητα, επικαιροποίησης και εκσυγχρονισμού της αστυνομικής διάταξης 3/1996 και επανεξέτασης του ανώτατου επιτρεπτού ορίου, και επαναφοράς σε 50 dB έναντι των 80 dB που ισχύει σήμερα, ιδίως για τις περιοχές κατοικίας και εκσυγχρονισμού των μεθόδων μέτρησης του θορύβου, με αξιοποίηση νέων ευφυών τεχνολογιών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2

1.)18 Οκτωβρίου 2019, 11:39 : Είναι θετικό πως ενσωματώσατε δύο από τις συστάσεις της Επιτροπής του ΟΗΕ κατά των Βασανιστηρίων με την αντικατάσταση του όρου «μεθοδευμένη» με τον όρο «εσκεμμένη» και την προσθήκη πως υπάρχουν βασανιστήρια και όταν η επιλογή του παθόντος έχει γίνει λόγω συγκεκριμένων χαρακτηριστικών, όπως του φύλου, της θρησκείας κλπ. Θα ήταν πάντως καλύτερα για το πρώτο να μπει η ορολογία την επίσημη μετάφραση της Σύμβασης » ο όρος «βασανιστήρια» σημαίνει κάθε πράξη με την οποία, σωματικός ή ψυχικός πόνος ή έντονη οδύνη επιβάλλονται με πρόθεση σ' ένα πρόσωπο». Η Επιτροπή του ΟΗΕ κατά των Βασανιστηρίων όμως ζήτησε από την Ελλάδα να μην υπάρχει παραγραφή για τα αδικήματα αυτά. Αυτό πρέπει να συμπεριληφθεί ώστε να συμμορφωθεί η χώρα με την ανάλογη σύσταση. Ζήτησε επίσης να αναφέρεται ρητά «εφ' όσον ένας τέτοιος πόνος ή οδύνη επιβάλλονται από δημόσιο λειτουργό ή κάθε πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή την ανοχή του» που είναι ευρύτερο του υπάρχοντος «υπάλληλος ή στρατιωτικός.» Τέλος, η Επιτροπή εξέφρασε την ανησυχία της για τη μείωση της μέγιστης ποινής από 20 σε 10 χρόνια στην παράγραφο 1. Πρέπει για λόγους συμμόρφωσης να επανέλθει η ποινή της κάθειρξης χωρίς όριο. Ένα άλλο θέμα που υπάρχει στην εκτέλεση των αποφάσεων του ΕΔΔΑ της ομάδας Μακαρτζής κατά Ελλάδας είναι η μείωση των ποινών λόγω ελαφρυντικών σε ποινές που δεν οδηγούν σε φυλάκιση ακόμα και όταν οι καταδίκες έγιναν με την κακουργηματική μορφή (Σιδηρόπουλος – Παπακώστας κατά Ελλάδας και έμμεσα Ζοντούλ κατά Ελλάδας) Δεδομένου ότι οι δημόσιοι λειτουργοί έχουν ευνοϊκή μεταχείριση έναντι των λοιπών πολιτών για αντίστοιχη πράξεις βίας αφού για αστική αποζημίωση δεν είναι υπόλογοι οι ίδιοι αλλά το Δημόσιο, πρέπει ως αντιστάθμισμα να αφαιρεθεί από τα αδικήματα αυτά η δυνατότητα μείωσης των ποινών λόγω ελαφρυντικών σύννομου βίου κτλ.

2) 18 Οκτωβρίου 2019, 16:34: Άρθρο 137Α – Βασανιστήρια. Την αντικατάσταση της φράσης «σοβαρή ψυχική βλάβη» στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 με την ακόλουθη: «σοβαρή ψυχοκοινωνική αναπηρία», προκείμενου να συνάδει με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.

3.) 18 Οκτωβρίου 2019, 19:06 | Σταύρος: Να τροποποιηθεί το άρθρο 2, ώστε η διάταξη του άρθρου 137Α, παράγραφος 10 να προβλέπει ότι ο παθών μπορεί να αξιώσει ηθική βλάβη.

4.) 18 Οκτωβρίου 2019, 19:03: Η προσθήκη στο άρθρο της παραγράφου 2, που ποινικοποιεί τις πράξεις βασανισμών με ρατσιστικό υπόβαθρο, κρίνεται ιδιαίτερα εύστοχη και θετική, καθώς εισάγει μια νέα, ευρύτερη ανάγνωση του αδικήματος, χωρίς τη σύνδεση με τον σκοπό της παραγράφου 1. Οι διακρίσεις των ατόμων με βάση την ηλικία, το φύλο, τη φυλή, τη θρησκεία κλπ. είναι παραδοσιακά συνδεδεμένες με την προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, γιατί παραβλέπουν την ανθρώπινη υπόσταση και ουσία (Α. Β. Κιβρακίδου, Οι Προσβολές της Ανθρώπινης Αξιοπρέπειας: Συγκριτική Θεώρηση της Ελληνικής Έννομης Τάξης και της ΕΣΔΑ (άρθρο 3), 2017, Διδακτορική Διατριβή). Το ΕΔΔΑ διαπιστώνοντας ότι πολύ συχνά τα βασανιστήρια, η απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση έχουν τέτοιου είδους κίνητρα, έχει διαμορφώσει συγκεκριμένη νομολογία που συνδυάζει τα άρθρα 3 και 14 της ΕΣΔΑ (ενδεικτικά ΟΡUΖ v. TURKEY, 2009, παρ. 200, επίσης MOLDOVAN AND OTHERS v. ROMANIA (No. 2), 112,113, BĂLȘAN v. ROMANIA, 2017, παρ. 78). Ήδη από το 2001 είχε κρίνει στη υπόθεση CYPRUS v. TURKEY, ότι η κακομεταχείριση που υπέστησαν οι Έλληνες Κύπριοι της Καρπασίας και η οποία ισοδυναμούσε με εξευτελιστική μεταχείριση, είχε σχέση με την εθνική καταγωγή τους, φυλή και θρησκεία, (παρ. 307-311). Εξάλλου, υπάρχει θετική υποχρέωση των κρατών να διαγιγνώσκουν το ρατσιστικό κίνητρο πίσω από μια εγκληματική επίθεση και να την τιμωρούν αναλόγως (ŠKORJANEC v. CROATIA, 2017, παρ. 52-72). Και στην ελληνική θεωρία όμως η σύνδεση των προσβολών της αξιοπρέπειας και της διακριτικής μεταχείρισης δεν έχει περάσει απαρατήρητη (Παπαδαμάκης, Αδαμ, Παρατηρήσεις στην ΣυμβΣτρΛαρ 111/1995, Υπερ 1996, σελ. 609).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3

1.) 18 Οκτωβρίου 2019, 09:53 : Πέραν της γενικής σημασίας αποκατάστασης των πρεπουσών συνεπειών στην περίπτωση μη συμμόρφωσης προς Δικαστικές Αποφάσεις, η διατήρηση του άρθρου 169Α ΠΚ στη μορφή που πήρε τον Ιούλιο του 2019, δημιουργεί συνθήκες διαιώνισης της συμπεριφοράς μη συμμόρφωσης προς αποφάσεις επικοινωνίας γονέα-τέκνου και σύστοιχης διαιώνισης του φαινομένου της Γονεϊκής Αποξένωσης, καθώς η αποτρεπτική ισχύς του Νόμου ουσιαστικά έχει εκλείψει. Είναι συνεπώς αναγκαίο να υπάρξει αναμόρφωση του ΠΚ με επαναδιατύπωση του άρθρου 169Α προς την κατεύθυνση της θέσπισης επιβαρυντικής περίπτωσης σε περιπτώσεις παραβίασης Δικαστικών Αποφάσεων, Εισαγγελικών Διατάξεων και εκτέλεσης Εισαγγελικών Παραγγελιών σε περιπτώσεις που αφορούν σχέσεις γονέα τέκνου και ιδιαιτέρως επιβαρυντικής περίπτωσης εφόσον το αδίκημα έχει τελεστεί κατ' εξακολούθηση ή/και έχει επέλθει αποκοπή επικοινωνίας μεγαλύτερη των έξι μηνών. Ως προς τη Γονεϊκή Αποξένωση αυτή αποτελεί ένα νοσηρό αντικοινωνικό φαινόμενο το οποίο καταστρέφει το βίο εκατοντάδων χιλιάδων γονέων, αλλά και υποθηκεύει το μέλλον εκατοντάδων χιλιάδων παιδιών – των νεαρών Ελλήνων πολιτών. Η Γονεϊκή Αποξένωση δεν συνιστά «ιδιωτικής φύσεως» διαφορά. Αποτελεί διαφορά η οποία καταφανώς αφορά τη δημόσια τάξη, το δημόσιο συμφέρον, την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, αλλά και την εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας. Ήδη το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση Φουρκιώτης κατά Ελλάδος, έχει καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία για αναποτελεσματικότητα στο πεδίο εφαρμογής των αποφάσεων επικοινωνίας γονέα-τέκνου, κρίνοντας ότι η Ελλάδα έχει παραβιάσει το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, ενώ σύστοιχες υποχρεώσεις ανακύπτουν εκ της Διεθνούς Σύμβασης Δικαιωμάτων του Παιδιού, των Ηνωμένων Εθνών. Ο

δε Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (WHO) το Μάιο του 2019, αποδέχθηκε την ένταξη της Γονεϊκής Αποξένωσης στην τρέχουσα έκδοση ICD-11 στον Κωδικό QE.52 Problem Caregiver-Child Relationship. Η Γονεϊκή Αποξένωση μπορεί να οριστεί ως μία παρατεταμένη κατάσταση στην οποία ο αποξενωτής γονέας –δίχως υπαιτιότητα από μέρους του στοχοποιημένου (διεθνώς: “targeted parent”) και μετέπειτα αποξενωμένου γονέα (διεθνώς “alienated parent”) – διαβάλλει, δημιουργεί ψευδείς αναμνήσεις, υποσκάπτει, συκοφαντεί τον αποξενωμένο γονέα, με στόχο την αποξένωση του στοχοποιημένου γονέα. Η κατάσταση αυτή οδηγεί έως την πλήρη αποκοπή του στοχοποιημένου γονέα από το παιδί του – άνευ αιτίας και κατά κανόνα κατά παραβίαση του πλαισίου επικοινωνίας το οποίο έχει τεθεί δια της νομικής οδού. Με δεδομένο ότι ως προελέχθη η Ελληνική Δημοκρατία έχει ήδη καταδικαστεί από το ΕΔΑΔ για αναποτελεσματικότητα στην εφαρμογή των αποφάσεων επικοινωνίας γονέα-τέκνου, όπου ακόμα και το παλιό 232Α, αλλά και η Αγωγή του άρθρου 947 ΚΠολΔ είχαν κριθεί ως μέτρα ανεπαρκή, είναι προφανές ότι ιδίως ενόψει το νέου 169Α ΠΚ ελλοχεύει ο κίνδυνος να υπάρξουν σειρά από καταδίκες της Ελλάδας από το ΕΔΑΔ, αλλά και σε κάθε περίπτωση τόσο έναντι της ΕΣΔΑ, αλλά και της Διεθνούς Σύμβασης Δικαιωμάτων του Παιδιού των Ηνωμένων Εθνών, αλλά και των ατομικών δικαιωμάτων τα οποία προστατεύονται εκ του Συντάγματος, παρίσταται ανάγκη άμεσης αναμόρφωσης των μέσων εφαρμογής των Δικαστικών Αποφάσεων **οι οποίες άπτονται των σχέσεων γονέα-τέκνου.**

2.) 18 Οκτωβρίου 2019, 08:21 : Σας καλώ να επαναφέρετε τα άρθρα 198-199 και 201 περί βλασφημίας και καθύβρισης θρησκεύματος του Ποινικού Κώδικα που καταργήθηκαν με τον επαίσχυντο νόμο 4619/2019. Δυστυχώς το ανοσιούργημα που συντελέστηκε με τον παραπάνω νόμο δεν αναιρείται στο παρόν σχέδιο νόμου σε κανένα άρθρο του. Αν είναι έτσι λυπάμαι πολύ για την κατάντια μας.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 16:57 :Ξανά για άλλη μια φορά διατυπώνονται απόψεις και ασκούνται πιέσεις για την διόγκωση του άρθρου 169Α. Και ρωτώ : Εάν ένα Πολιτικό δικαστήριο εκδώσει απόφαση με διαταγή για την επιβολή προσωποκράτησης και χρηματικής ποινής για κάθε παραβίαση, τότε ποιο θα πρέπει να είναι αρμόδιο για την επιβολή κυρώσεων ; Μα φυσικά το Πολιτικό Δικαστήριο και όχι το Ποινικό. ΚΑΙ ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ (καλοπροαίρετα) ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΤΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ; Ξέρετε τι θα γίνει εάν απόφαση ποινικού (και όχι πολιτικού) Δικαστηρίου απαλλάξει τον κατηγορούμενο από το αδίκημα της παραβίασης δικαστικής απόφασης ή προσωρινής διαταγής ; Το πολιτικό δικαστήριο ΔΕΝ θα μπορεί να επιβάλει κυρώσεις . Βλέπε : Δέσμευση αστικών δικαστηρίων από αμετάκλητες αθωωτικές ποινικές αποφάσεις, στα πλαίσια του τεκμηρίου αθωότητας (ΟΛΑΠ 8/2019 και Πάγια η νομολογία του ΕΔΔΑ). Τα πολιτικά δικαστήρια θα πρέπει να κρίνουν κάθε παραβίαση αποφάσεων των πολιτικών Δικαστηρίων. Το άρθρο 169Α σε συνδυασμό ΜΟΝΟ με τις τροποποιήσεις που προτείνονται από το Υπουργείο κινείται σε σωστή κατεύθυνση. Κατά την άποψή μου θα πρέπει να επιδιωχθεί να συρρικνωθεί αφαιρώντας την περίπτωση της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 00:41 :Το άρθρο 169Α, το οποίο δυστυχώς διατηρείται προς το παρόν στη μορφή με την οποία τροποποιήθηκε από 01/07 -έστω υπό τη λογική του νέου ΠΚ, η οποία είναι διαφορετική ως προς την έκταση των ποινών- υποβαθμίζει σφοδρά τον κολασμό της πράξης της παραβίασης Δικαστικής Απόφασης και από εκεί που προβλέπετο φυλάκιση έως 5 χρόνια, με τον νέο ΠΚ προβλέπεται φυλάκιση κατ’ ανώτατο όριο 1 έτους Ή χρηματική ποινή. Η διάταξη υπήρξε εξαρχής προβληματική καθώς καταφανώς πλήττει την έννοια του σεβασμού στις αποφάσεις της Δικαιοσύνης, στοιχείο το οποίο είναι θεμέλιος λίθος μιας σύγχρονης δημοκρατικής κοινωνίας, περιορίζοντας τόσο τις ποινές όσο και το αντικείμενο. Αδίκημα που σε άλλες έννομες τάξεις θεωρείται βαρύτατο, στη δική μας κατέστη, παρά πάσα λογική, πλημμέλημα μειωμένης σημασίας. Αναφορικά δε με το μείζον θέμα της αντιμετώπισης των παραβιάσεων Αποφάσεων επικοινωνίας γονέα-τέκνου, παρά το θετικό μέτρο για πρώτη φορά να βρει στον ΠΚ τη θέση της ρητώς η εν λόγω περίπτωση, η δραματική υποβάθμιση της σημασίας του πλημμελήματος ακύρωσε κάθε θετική επίδραση. Υπό το πρίσμα της διατηρημένης διάταξης υποβαθμίζεται η παραβίαση Απόφασης επικοινωνίας σε μειωμένης σημασίας αδίκημα με ποινή ήσσονος σημασίας και με τον τρόπο αυτό παρέχεται ακατανόητη ανοχή και προβλέπεται απολύτως μη αποτρεπτική τιμωρία σε πρακτικές παρεμπόδισης επικοινωνίας και ιδίως γονεϊκής αποξένωσης – οι οποίες είναι δυστυχώς συχνότητες. Πέρα από την απαραίτητη γενική αποκατάσταση της βαρύτητας του κολασμού του αδικήματος της παραβίασης Δικαστικής Απόφασης – ως προς την προστασία των αποφάσεων που αφορούν σχέσεις γονέα-τέκνου σε πνεύμα συμμόρφωσης με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) «Φουρκιώτης κατά Ελλάδας», όπου ακόμα και το παλαιό 232Α είχε κριθεί ανεπαρκές, καινοτόμος αλλά και απαραίτητη πρωτοβουλία θα ήταν η θέσπιση επιβαρυντικής περίπτωσης εφόσον η παραβίαση Δικαστικής Απόφασης αφορά σχέσεις γονέα-τέκνου και ιδιαιτέρως επιβαρυντικής περίπτωσης στην περίπτωση κατά την οποία η τέλεση του αδικήματος έχει λάβει χώρα κατ' εξακολούθηση ή έχει προκαλέσει αποξένωση γονέα τέκνου επί μεγάλο διάστημα (ενδεικτικά άνω των έξι μηνών). Είναι προφανές ότι εάν από το ΕΔΑΔ η διάταξη του 232Α είχε κριθεί ανεπαρκής, η νέα του 169Α πιθανότατα να κινδυνεύει να κριθεί ανεπαρκέστατη. Είναι σημαντικό ο νομοθέτης να δώσει ένα σαφές μήνυμα ως προς την ανάγκη προστασίας του κύρους της Δικαιοσύνης, διασφαλίζοντας την εφαρμογή των Αποφάσεων της. Ταυτόχρονα στο μείζον και όλως ευαίσθητο θέμα της διασφάλισης του γονεϊκού ρόλου, της προστασίας της παιδικότητας αλλά και της καταστολής της γονεϊκής αποξένωσης ομοίως πρέπει να ληφθούν ξεκάθαρα και αποφασιστικά μέτρα.

5.) 16 Οκτωβρίου 2019, 15:39 : Συμπληρωματικά, είναι λογικό δικαιοπολιτικά να ποινικοποιείται η παραβίαση δικαστικής απόφασης σχετικά με τη νομή ή τα κινήτα μεταξύ συζύγων και όχι η παραβίαση αποφάσεων Πολυμελών Δικαστηρίων, που επιλύουν σοβαρές εμπορικές διαφορές με αντίκτυπο στην οικονομία και κοινωνία; Αν θέλετε «αποσυμφόρηση» των δικαστηρίων και «συμφόρηση» της κοινωνίας, οκ..., αλλά δεν προκύπτει με το ισχύον 169Α. Σημειωτέον «λεφτά υπάρχουν» για τις πολυεθνικές ώστε να γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τις αποφάσεις, το ποινικό τους καίει... Στο δια ταύτα, είναι αναγκαία η προτεινόμενη ποινικοποίηση, με νέα παράγραφο και μάλιστα με αυστηρότερο πλαίσιο ποινής.

6.) 16 Οκτωβρίου 2019, 13:08 : Το άρθρο 169Α σε συνδυασμό ΜΟΝΟ με τις τροποποιήσεις που προτείνονται από το Υπουργείο είναι απόλυτα σωστό. Διαβάζω τα σχόλια και καταλαβαίνω ότι ασκούνται πιέσεις προκειμένου να διογκωθεί το άρθρο 169Α και κατ' επέκταση να ανθίσουν οι δουλειές κάποιων καλοπροαίρετων. Η διόγκωση του εν λόγω άρθρου ποινικοποιώντας αλόγιστα την παράβαση προσωρινών διαταγών που εκδίδονται π.χ. κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (όπως πράξη, παράληψη, ανοχή που ορθά καταργήθηκαν στον νέο ποινικό κώδικα) ΔΕΝ θα πρέπει να γίνει σε καμία περίπτωση. Όταν παραβιάζεται προσωρινή διαταγή (π.χ. Μονομελούς Πρωτοδικείου διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων που εκδόθηκε άκουσον άκουσον με πιθανολόγηση) τότε μπορεί να κατατεθεί αγωγή για την αναγνώριση της παραβίασης της δικαστικής απόφασης ή της προσωρινής διαταγής ώστε να επιβληθούν οι προβλεπόμενες κυρώσεις. Αυτό δεν αρκεί ? Τι άλλο δηλαδή θα πρέπει να επακολουθήσει ? Ποινικό δικαστήριο? Η αλόγιστη-άσκοπη ποινικοποίηση θα οδηγήσει σε συνδυασμό με τις πολυάριθμες αναβολές και την υποστελέχωση των δικαστηρίων σε τεράστια προσκόμματα σε άλλες αξιόποινες ποινικές υποθέσεις.

7.) 15 Οκτωβρίου 2019, 18:32 : Θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη ότι στο ισχύον άρθρο 169Α, στο οποίο μεταφέρθηκε εν μέρει η διάταξη του άρθρου 231 ΠΚ και εν μέρει η διάταξη του άρθρου 232Α ΠΚ, δεν τυποποιείται ως έγκλημα η μη συμμόρφωση σε προσωρινή διαταγή / δικαστική απόφαση, με την οποία ο εναγόμενος υποχρεώνεται σε πράξη κατά τον ΚΠολΔ. Τέτοιες περιπτώσεις – υποχρεώσεις ανακύπτουν κατά κόρον στο δίκαιο του ελεύθερου και αθέμιτου ανταγωνισμού (λχ άρνηση πώλησης). Δεν μπορεί η Πολιτεία να αγνοεί τα θύματα των αντιανταγωνιστικών πρακτικών, παρέχοντας ασυλία σε όσους δεν συμμορφώνονται με τις εν λόγω δικαστικές αποφάσεις (βλ. λχ Μονοπώλια). Καλείστε λοιπόν να νομοθετήσετε προς την κατεύθυνση της μέγιστης δυνατής αποτροπής παραβίασης των δικαστικών αποφάσεων, ποινικοποιώντας και τις ως άνω συμπεριφορές, όπως ίσχυε υπό το προγενέστερο 232Α ΠΚ, που όριζε τα εξής: «Όποιος με πρόθεση δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή δικαστή ή δικαστηρίου ή σε διάταξη δικαστικής απόφασης, με την οποία υποχρεώθηκε σε παράλειψη ή σε ανοχή ή σε πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούλησή του... τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη».

8.) 15 Οκτωβρίου 2019, 16:56 : Δεν μπορώ να αντιληφθώ τη σκοπιμότητα της ατιμωρησίας της παραβίασης διατακτικού αποφάσεων που κάλυπτε το άρθρο 232Α του προηγούμενου Π.Κ. Με το νυν άρθρο 169Α, περιπτώσεις που κάποιος παραβιάζει αποφάσεις π.χ. αναγνωριστικές δικαιώματος του ενάγοντος ως προς την άσκηση του έργου του κατ' αποκλειστικότητα βάσει νόμου ή σύμβασης ή περιπτώσεις χρήσης επωνυμίας κλπ, με διατακτικό ανάλογης συμμόρφωσης του εναγομένου, μένουν ατιμώρητες. Η δυνατότητα όμως υποβολής μηνύσεως και ασκήσεως ποινικής δίωξης ήταν και είναι ο πιο

άμεσος τρόπος διαφύλαξης της νομιμότητας, γι αυτό πιστεύω πως πρέπει να διατηρηθεί η γενική απαγόρευση του καταργηθέντος 232Α ή έστω να προβλεφθεί η ποινικοποίηση της παραβίασης του διατακτικού κάθε άλλης απόφασης, έστω και με μικρότερη προβλεπόμενη ποινή απ' τις λοιπές αναφερόμενες περιπτώσεις.

9.) 18/10/2019 στις 14:26 : Η παραβίαση δικαστικής απόφασης στην επικοινωνία παιδιών με τον πατέρα είναι καταστροφική για το παιδί. Ήδη η κατάσταση ήταν επικίνδυνη και τώρα θα σφραγιστεί. Η γονική αποξένωση είναι έγκλημα. Αρκετά έχετε ταλαιπωρήσει χιλιάδες οικογένειες. Έχετε κάνει την χώρα ξεφτίλα στην Ευρώπη.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 14:56 : Με λύπη διαπίστωσα ότι δεν επήλθε καμία αλλαγή στα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα της έκρηξης, του εμπρησμού και της πλημμύρας και στις διατυπώσεις τους ότι οι πράξεις αυτές τιμωρούνται μόνο αν προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα από την πράξη αυτή. Θέλετε δηλαδή, εφόσον συμφωνείτε με την υπάρχουσα διατύπωση, να μην διώκεται ο εμπρησμός ή η έκρηξη ή η πλημμύρα από πρόθεση εφόσον ο δράστης καταστρέψει μόνο το αντικείμενο που στόχευε και δεν γίνει ζημιά σε άλλη περιουσία; Εάν αυτό θέλετε τότε παραγγέλνετε δια των αρμοδίων οργάνων στους ανακριτικούς υπαλλήλους να μην διώκουν αυτεπαγγέλτως τα εν λόγω εγκλήματα. Τολμήστε επιπλέον να αποσαφηνίσετε την έννοια του κοινού κινδύνου και πότε αυτός επέρχεται και με ποια μορφή, και ξεκαθαρίστε επίσης ποια είναι τα ξένα πράγματα στις περιπτώσεις που έχουμε πυρκαγιά σε ενοικιαζόμενο διαμέρισμα, σπίτι με δάνειο από την τράπεζα, ενοικιαζόμενο αυτοκίνητο, όχημα αγορασμένο με leasing, επιχείρηση σε ενοικιαζόμενο ακίνητο κ.λ.π. Επιπλέον όταν ο στόχος του δράστη είναι η καταστροφή κάποιου πράγματος με στόχο την αποκόμιση κέρδους από ασφαλιστική εταιρία στην οποία το έχει ασφαλισμένο; όταν ο στόχος του δράστη είναι να καταστρέψει στοιχεία που τον ενοχοποιούν για άλλες πράξεις; π.χ καταστροφή φορολογικών στοιχείων ή αρχείων ή εμπρησμός οχήματος που έχει προηγουμένως κλαπεί;

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 01:51 : Η διάταξη του άρθρου 290Α παράγραφος 1

«1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης» αφήνει στην κρίση του δικαστηρίου το «αν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια» (την οδήγηση). Η διατύπωση πρέπει αν αντικατασταθεί με την απλή έκφραση «όποιος οδηγεί υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών ή κτλ». Δεν μπορεί να τίθεται στην κρίση του δικαστηρίου αν ένας οδηγός που έχει κάνει χρήση είναι ή όχι ικανός να οδηγήσει. Αυτό είναι καινοφανές και αντιεπιστημονικό, δεδομένου ότι η ιατρική και άλλες επιστήμες έχουν αναλύσει όχι μόνο ποιοτικά αλλά και ποσοτικά την πιθανότητα εμπλοκής σε τροχαίο οδηγών χρηστών αλκοόλ και ουσιών.

Αν το άρθρο παραμείνει ως έχει θα αυτοαναιρεθεί – εξουδετερωθεί στην πράξη με την βοήθεια γνωματεύσεων «ειδικών» για την ανθεκτικότητα κάθε συγκεκριμένου δράστη στο αλκοόλ και στις ουσίες. Στην ίδια παράγραφο θα πρέπει να προστεθεί στην επικίνδυνη οδήγηση τόσο η παραβίαση των ορίων ταχύτητας (υπ αριθμό ένα φονιάς στου δρόμους) όσο και η χρήση κινητού κατά την οδήγηση (ραγδαία ανερχόμενο αίτιο). Εντύπωση προκαλεί πως δεν υπάρχει μνεία αφαίρεσης της άδειας οδήγησης για τους υπεύθυνους θανατηφόρων τροχαίων, όπως και να μην έχουν δυνατότητα έκδοσης άδεια οδήγησης όσοι προκάλεσαν θανατηφόρο χωρίς καν να έχουν άδεια, ούτε υπάρχει κάποια μέριμνα για την κατάργηση της ασυλίας που απολαμβάνουν αυτοί που εγκαταλείπουν θύματα τους στο δρόμο (με βάση το άρθρο 43 του

ΚΟΚ). Είναι ευρέως γνωστό ότι σήμερα στη χώρα μας οδηγούν με άδεια οδήγησης άνθρωποι που έχουν σκοτώσει 2 ή και 3 ανθρώπους σε διαφορετικά τροχαία που προκάλεσαν και για τα οποία καταδικαστήκαν τελεσίδικα σε ποινές μνηών με αναστολή. Αυτό αποτελεί πρόκληση για τις οικογένειες των θυμάτων και για την κοινωνία. Αν θέλετε στοιχεία ευχαρίστως να σας δώσουμε. Τα παραπάνω αποτελούν συλλογική άποψη του πανελλαδικού συλλόγου SOS Τροχαία Εγκλήματα.

3.) 16 Οκτωβρίου 2019, 18:58 : Παρά τις αντιδράσεις τις κοινωνίας και παρά το γεγονός ότι το ζήτημα θίχθηκε από νομικούς κύκλους αίσθηση προκαλεί το γεγονός ότι η Παρασκευή, προμήθεια και κατοχή εκρηκτικών υλών ή εκρηκτικών βομβών παραμένει πλημμέλημα. Πρακτικά δηλαδή δεν ενοχλεί το νομοθέτη κάποιος να παίζει με εκρηκτικά μέσα στην πολυκατοικία αρκεί να προκαλεί το αίσθημα κοινής ειρήνης στους δρόμους. Μακάρι να μη χρειασθεί να τροποποιήσουμε το Κώδικα πάλι λόγω κάποιας αστοχίας υλικού μέσα σε πολυκατοικία.

4.) 15 Οκτωβρίου 2019, 22:18 : Όπως έχω υποστηρίξει στην πιο πρόσφατη μελέτη μου (βλ. Α. Γκουρμπάτση,» Βόμβα μολότοφ: Η ποινική προβληματική του χαρακτήρα της και τα ανακύπτοντα ζητήματα», ΠοινΔικ 4/2018, σ. 354), η βόμβα μολότοφ είναι αμιγώς εμπρηστικός και όχι εκρηκτικός μηχανισμός, και κυρίως όταν η χρήση της γίνεται σε εξωτερικό περιβάλλον, όπως συμβαίνει συχνά στην πράξη, παρά την αντίθετη πάγια πλην όμως μη ορθώς επιστημονικά άποψη της νομολογίας. Προκειμένου λοιπόν στο μέλλον να αποφευχθεί ο κίνδυνος να μείνει η πράξη της κατασκευής, προμήθειας ή κατοχής βόμβας μολότοφ τιμώρητη μετά και τις επιχειρούμενες με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τροποποιήσεις του άρθρου 272 ΠΚ, αν υιοθετηθεί από τη νομολογία η προσκτηθείσα άποψή μου, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί η παρ. 1 του άρθρου 272 ΠΚ έτσι ώστε να περιληφθούν διαζευκτικά με τις εκρηκτικές και οι εμπρηστικές βόμβες, ως εξής:

<>

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 23:39 : Η «Δρακόντεια» νομοθέτηση ποτέ δεν οδήγησε στην μείωση των κρουσμάτων διαφθοράς, αλλά τις περισσότερες φορές λειτούργησε ως όπλο στα χέρια των καταχραστών της εξουσίας. Η έως τώρα αυτεπάγγελτη δίωξη της απιστίας και ο κακουργηματικός της χαρακτήρας οδήγησε- εκτός των άλλων- σε διώξεις απλών τραπεζικών υπαλλήλων, οι οποίοι υπόκεινται σε χρόνια ταλαιπωρία και οικονομική αφαίμαξη, δικαζόμενοι από ανθρώπους που δυστυχώς δεν γνωρίζουν τον τρόπο λειτουργίας και τους μηχανισμούς της οικονομίας και των τραπεζών. Είναι αδύνατον να οριοθετηθεί η απιστία της «επιμελούς διαχείρισης» μιας επιχειρηματικής πράξης ή ενός δανείου, από ένα δικαστήριο σε πολύ μεταγενέστερο χρόνο. Δουλειά των τραπεζών είναι να δίνουν δάνεια εντός του καθορισμένου πλαισίου λειτουργίας τους, γνωρίζοντας ότι κάποια εξ αυτών δεν θα αποπληρωθούν και όχι να πάψουν να δίνουν -όπως έγινε τα τελευταία χρόνια- στραγγαλίζοντας την οικονομία, τις επιχειρήσεις και στο τέλος την ίδια την κοινωνία. Αν παρανομήσουν, υπάρχουν άρθρα στον ποινικό κώδικα (απάτη, δωροδοκία) που είναι και αυτεπάγγελα και κακουργηματικού χαρακτήρα. Η ενοχική αντίληψη ότι δεν πρέπει να εισάγουμε ηπιότερους νόμους αποτελεί μεγάλο βαρίδι για την ελληνική οικονομία και ένδειξη της αδυναμίας μας να δούμε μπροστά.

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 22:25 : Πρέπει να επανέλθει η προηγούμενη διάταξη που δεν απαιτούσε έγκληση για τη δίωξη της απιστίας (ΠΚ 390 § 1). Ο διαχειριστής της περιουσίας ενός ν.π. ποτέ δεν θα υποβάλει έγκληση για έγκλημα που διέπραξε ο ίδιος. Ως χώρα κινδυνεύουμε να κακοχαρακτηριστούμε από τη GRECO (του Συμβουλίου της Ευρώπης), η οποία θα μας επιθεωρήσει σε σύντομο χρονικό διάστημα.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 21:06 : Αφορά το α 377 ΠΚ , όπως διαμορφώθηκε με τον ισχύοντα ΠΚ. Πρέπει να οριστεί πιο ειδικά μέχρι ποιο ποσό είναι η κλοπή ή υπεξαίρεση μικρής αξίας. Προφανώς αξιολογικά είναι κάτι περισσότερο από την ευτελή αξία, αλλά αντί να επαφίεται στον δικαστή να αποφασίσει και να δημιουργείται ακόμα και λόγος αναίρεσης, θα πρέπει για την ασφάλεια δικαίου να ορισθεί το ανώτερο ύψος ποσού μέχρι του οποίου η κλοπή ή η υπεξαίρεση είναι μικρής αξίας και θα έχει την αντίστοιχη

ποινική μεταχείριση. Θα μπορούσε λ.χ. να προβλεφθεί ως ποσό μικρής αξίας ο ελάχιστος μηνιαίος μισθός ανειδίκευτου εργάτη βάσει νόμου ή σε ή διαιτητικής απόφασης, οπότε θα υπάρχει κάτι συγκεκριμένο ως ποσό και δεν θα χρειάζεται και σχετικά αναμόρφωση κάθε φορά του ύψους του ποσού.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 18:07 : Σε ό,τι αφορά την τροποποίηση της πρώτης παραγράφου του άρ. 405 ΠΚ, διά της οποίας σχεδιάζεται η μετατροπή σε κατ' έγκλησιν διωκόμενο έγκλημα –εκτός της πλημμεληματικής απιστίας, η οποία διώκεται ήδη κατ' έγκλησιν, και– της απιστίας που τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος (άρθρο 390 παρ. 1 εδ. β'), αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση ότι: «Η ρύθμιση αυτή εναρμονίζεται με την κατ' έγκληση δίωξη του πυρήνα των περιουσιακών εγκλημάτων (απάτη, υπεξαίρεση, καταδολίευση κ.λπ.) στον ιδιωτικό τομέα και έχει την αυτή δικαιολογία [ορθώς: αιτιολογία], δηλαδή τον ατομικό χαρακτήρα των προσβαλλόμενων εννόμων αγαθών». Δυστυχώς, ο ατομικός χαρακτήρας των προσβαλλόμενων εννόμων αγαθών δεν αποτελεί αναγνωρισμένο καθοριστικό κριτήριο για την μετατροπή ενός μέχρι πρότινος αυτεπαγγέλτως διωκόμενου εγκλήματος σε κατ' έγκλησιν διωκόμενο. Αν αυτό ήταν το καθοριστικό κριτήριο, τότε θα έπρεπε όλα ανεξαιρέτως τα εγκλήματα των οποίων το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό είναι ατομικό να διώκονται κατ' έγκλησιν. Ούτε η εκβίαση ούτε ο βιασμός, όμως, μετατράπηκαν σε κατ' έγκλησιν διωκόμενα εγκλήματα, παρότι το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό τους έχει αναμφισβήτητο ατομικό χαρακτήρα. Ή μήπως θα φθάσουμε μέχρι το σημείο να ισχυριστούμε ότι ακόμη και η ανθρωποκτονία εκ προθέσεως θα πρέπει να διώκεται κατ' έγκλησιν, αφού και η ζωή είναι ατομικό έννομο αγαθό; Μάλιστα, η παράλογη επιλογή να μετατραπεί, σύμφωνα με τον νέο Ποινικό Κώδικα, σε κατ' έγκλησιν διωκόμενο έγκλημα ακόμη και η κακουργηματική απάτη, βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση προς τις εξελιγμένες μορφές τέλεσης του εν λόγω εγκλήματος με την χρήση προηγμένης τεχνολογίας. Επί παραδείγματι, η δίωξη της ηλεκτρονικής μαζικής απάτης προϋποθέτει πλέον έγκληση από εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες ξεχωριστά, γεγονός που καθιστά σχεδόν αδύνατη την εξιχνίαση και την τιμώρησή της. Σε κανέναν άλλον ευρωπαϊκό Ποινικό Κώδικα από εκείνους που αποτελούν και για την Ελλάδα πρότυπο καλής νομοθέτησης (βλ. ιδίως τον γερμανικό, πρβλ. και τον ελβετικό και τον αυστριακό Ποινικό Κώδικα) δεν προβλέπεται η απάτη ή η απιστία ως κατ' έγκλησιν διωκόμενο έγκλημα παρά μόνο κατ' εξαιρέσιν, δηλ. είτε όταν η βλάβη είναι μικρής αξίας είτε όταν βλαπτόμενος είναι πρόσωπο συγκεκριμένης κατηγορίας, π.χ. οικείος, επίτροπος (για την απάτη βλ. άρ. 263 παρ. 4 σε συνδυασμό με άρ. 247 και 248α γερμανικού ΠΚ και για την απιστία βλ. άρ. 266 παρ. 2 γερμανικού ΠΚ – μάλιστα, και επ' αυτού ο Έλληνας νομοθέτης κινήθηκε προς την αντίθετη κατεύθυνση διά της καταργήσεως του άρθρου 378 για την υφαίρεση!). Διότι, πράγματι, αυτά είναι τα καθοριστικά κριτήρια τυποποίησεως ενός εγκλήματος ως κατ' έγκλησιν διωκόμενου (η προστασία του θύματος από ενδεχόμενη διαπόμπευσή του είναι ένα ακόμη κριτήριο για την θέσπιση της έγκλησης ως προϋποθέσεως δίωξης) και όχι ο ατομικός χαρακτήρας του προσβαλλόμενου εννόμου αγαθού: τούτος αποτελεί αναγκαία, αλλά όχι και επαρκή προϋπόθεση για την τυποποίηση ενός εγκλήματος ως κατ' έγκλησιν διωκόμενου. Συνακόλουθα, το υιοθετηθέν μοντέλο της κατ' έγκλησιν δίωξης ενός κακουργήματος που προσβάλλει ατομικό έννομο αγαθό είναι κατ' αρχήν άστοχο (εξαίρεση: η προειρημένη ανάγκη προστασίας του θύματος από τον κίνδυνο διαπόμπευσής του). Σημειωτέον ότι στην περί κλοπής και υπεξαίρεσεως μικρής αξίας πραγμάτων διάταξη του άρ. 248α γερμανικού ΠΚ, η οποία ισχύει αναλόγως για την απάτη και την απιστία, προβλέπεται ότι δεν απαιτείται έγκληση για την δίωξη των εν λόγω πράξεων, «όταν η διωκτική αρχή κρίνει επιβεβλημένη την αυτεπάγγελτη επέμβαση ενόψει του ιδιαίτερου δημοσίου συμφέροντος προς δίωξη» των τελεσθέντων εγκλημάτων. Συνεπώς, επί τη βάσει των προαναφερθέντων κριτηρίων, τα οποία εφαρμόζονται και στους λοιπούς ευρωπαϊκούς Κώδικες, θα πρέπει να γίνουν οι αντίστοιχες τροποποιήσεις στον νέο ΠΚ και να επανέλθουν οι ορθές ρυθμίσεις του προηγούμενου. Άλλως, ο νέος ελληνικός Ποινικός Κώδικας θα αποτελεί μια παράδοση παραφωνία μέσα στην οικογένεια του ηπειρωτικού Δικαίου.

5.) 17 Οκτωβρίου 2019, 16:14 : Πρέπει το συγκεκριμένο άρθρο να επανέλθει στην προηγούμενη μορφή του. Ήταν ένα εργαλείο και δεν χρειάζεται να αλλάξετε ούτε λέξη. Στη παρούσα μορφή κ σ αυτή που προτείνετε είναι ένα έκτρωμα.

6.) 17 Οκτωβρίου 2019, 15:12 : Η αποκλειστικά κατ' έγκληση δίωξη της απιστίας δεν είναι συμβατή με την αρχή της απαγόρευσης αυτοενοχοποίησης του κατηγορουμένου, τουλάχιστον στις περιπτώσεις που ο διαχειριστής περιουσίας δεν αντικαθίσταται. Ο δράστης απιστίας (που είναι γνήσιο ιδιαίτερο έγκλημα)

γνωρίζει προφανώς ότι τελεί την πράξη, και με τις προτεινόμενες διατάξεις θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να ασκήσει εντός τριμήνου εις βάρος του έγκληση. Έτσι ή θα πρέπει να κάνει ακριβώς αυτό (αδύνατο κατά κανόνα, αλλά και αυτοενοχοποιητικό εφόσον συμβεί), ή θα πρέπει να εφαρμοστούν άλλες λύσεις, όπως για παράδειγμα ο διορισμός προσωρινής διοίκησης, που είναι δαπανηρές, κοστοβόρες και αμφίβολης (ου μην ανύπαρκτης) αποτελεσματικότητας. Υπάρχουν και κάποια επιμέρους ζητήματα αντίθεσης της ρύθμισης με το άρ. 17 της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς ύστερα από την κατάργηση του άρ. 263α του παλαιού ΠΚ, αλλά αυτά είναι πιο εξειδικευμένα. Θα πρέπει, συνεπώς, κατά την γνώμη μου, να εξεταστεί η υιοθέτηση της άποψης της μειοψηφούσας γνώμης της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής (όπως αυτή προκύπτει στην αιτιολογική έκθεση). Κατά τα λοιπά συμφωνώ με τα σχόλια έτερων σχολιαστών αναφορικά με την κατ' έγκληση δίωξη της απάτης.

7.) 17 Οκτωβρίου 2019, 15:31 : Σε δημόσια διαβούλευση τέθηκε από την 14/10/19 η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης υπό τον τίτλο «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» και χρονικό ορίζοντα της διαβούλευσης, την Παρασκευή, 18/10/19. Με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι στις προτεινόμενες για τροποποίηση διατάξεις δεν περιλαμβάνεται η αντιμετώπιση των στρεβλώσεων που δημιουργήθηκαν κατά την προηγούμενη τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και είχαν προκαλέσει τόσο το δημόσιο αίσθημα όσο και πρακτικά αρνητικά αποτελέσματα αναφορικά με τη ποινική αντιμετώπιση εγκλημάτων που έχουν άμεσο αντίκτυπο στην εγκληματικότητα και στο αστυνομικό έργο. Ειδικότερα διαπιστώσαμε ότι: α) Παραμένει το όριο του ποσού των 120.000 ευρώ της συνολικής αξίας των αφαιρεθέντων αντικειμένων της περ.(γ) , παρ. 1 του άρ. 374, κάτι το οποίο είχε επισημανθεί από όλους ότι δημιουργεί εξαιρετικά μεγάλα προβλήματα και ουσιαστικά οδήγησε σε ατιμωρησία και αύξηση της εγκληματικότητας λόγω της μεγάλης δυσχέρειας του προσδιορισμού του ποσού αυτού. Αποτέλεσε δε η συγκεκριμένη διάταξη, την προμετωπίδα των αντιδράσεων των βουλευτών της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και νυν κυβερνητικής πλειοψηφίας, που ζητούσαν την απόσυρση συνολικά του νομοσχεδίου ως απαράδεκτου για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. β) Δεν επανήλθε η πρόβλεψη της περίπτωσης του καθ' έξιν και κατ' επάγγελμα δράστη που υφίστατο στο άρθρο 374 του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα. Η κατάργηση της σχετικής πρόβλεψης οδήγησε στην κατακόρυφη αύξηση της εγκληματικότητας στο πεδίο των κλοπών/διαρρήξεων, αφού πλέον οι δράστες τιμωρούνται με την απλή διάταξη του άρθρου 372 και όχι μόνο δεν προφυλακίζονται, αλλά υπήρξε και υπάρχει ήδη σωρεία αποφυλακίσεων καταδικασθέντων με το προηγούμενο καθεστώς. γ) Δεν επανήλθε η περίπτωση του 374 παρ. 1 γ' του παλαιού ΠΚ, (« αν αφαιρέθηκε πράγμα που μεταφερόταν με οποιοδήποτε δημόσιο συγκοινωνιακό μέσο ή ήταν τοποθετημένο σε χώρο προορισμένο για εναπόθεση πραγμάτων προς μεταφορά ή παραλαβή ή μεταφερόταν από ταξιδιώτη»). Αποτέλεσμα της εν λόγω προηγούμενης τροποποίησης ήταν η κατακόρυφη αύξηση των κρουσμάτων κλοπών στα μέσα μαζικής μεταφοράς και ότι αυτό συνεπάγεται στη επιδείνωση του αισθήματος ανασφάλειας το οποίο βιώνουν καθημερινά οι πολίτες. δ) Δεν περιλαμβάνεται στις υπό τροποποίηση διατάξεις η παρ. 1 του αρ. 381 και άρα συνεχίζει να υφίσταται η δυνατότητα αποχής από την ποινική δίωξη αν υπάρξει σχετική υποβολή δήλωσης ή υπαναχώρησης εκ μέρους του παθόντος στην περίπτωση του άρθρου 372 για το αδίκημα της κλοπής,. Φρονούμε ότι επιβάλλεται η επαναφορά της παλιάς διάταξης ώστε το αδίκημα αυτό να τιμωρείται αυτεπάγγελτα χωρίς το δυνητικό χαρακτήρα της διάταξης προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα εκβιασμού των παθόντων. ε) Στην περίπτωση του άρθρου 386, για τη δίωξη του αδικήματος της απάτης, προβλέπεται έγκληση του παθόντος. Θεωρούμε ότι η δίωξη πρέπει να είναι αυτεπάγγελτη, ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. στ) Για το πολυσυζητημένο θέμα των επιθέσεων εναντίον των αστυνομικών με βόμβες μολότοφ, διαπιστώσαμε ότι η κατοχή τέτοιων φονικών όπλων, τιμωρείται ως πλημμέλημα ενώ θα έπρεπε να ενταχθεί στην κακουργηματική μορφή του αδικήματος. ζ) Τέλος, για μια ακόμα φορά διαπιστώνουμε ότι η Ελληνική Αστυνομία παραμένει δέσμια της γραφειοκρατίας και των δυσλειτουργιών της δημόσιας διοίκησης όσον αφορά την επίδοση των δικογράφων και ό,τι συνεπάγεται αυτό στην επιβάρυνση του λειτουργικού της έργου. Κατόπιν των ανωτέρω, θεωρούμε ότι πρέπει να επανέλθει αυτούσια η προηγούμενη μορφή των άρθρων 374 και 386 και η κατάργηση της παρ. 1 του αρ. 381 ΠΚ, καθώς ακόμα και η νεώτερη εκδοχή τους όπως προβλέπεται στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου, κάθε άλλο παρά επιλύει τα τεράστια προβλήματα τα οποία δημιούργησε η εμμονική επιμονή της προηγούμενης κυβέρνησης. Κάνουμε έκκληση στους βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας να

θυμηθούν τα διαπρύσια κηρύγματά τους προεκλογικά και να ευθυγραμμίσουν τη στάση τους με το δημόσιο συμφέρον. Καλούμε το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη να εκφράσει τις αντιρρήσεις του έγκαιρα είτε στο στάδιο της διαβούλευσης αυτής, είτε στην κοινοβουλευτική διαδικασία ώστε να αποτραπεί η ψήφιση του τερατουργήματος που είχε εκκολαφθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση και είχε προκαλέσει έντονες αντιδράσεις και τελικά οδήγησε στην αύξηση της εγκληματικότητας, η πάταξη της οποίας έχει τεθεί μετ' επιτάσεις και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της Χώρας.

8.) 17 Οκτωβρίου 2019, 10:09 : ΕΦ' ὍΣΟΝ ΑΝΑΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΩ ΤΑ ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΗΣ, ΑΠΑΤΗΣ, ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΚΛΠ, ΠΕΡΑΝ ΤΩΝ 150,000 ΕΥΡΩ .ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 120,000 ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ 20ΕΤΙΑΣ.

9.) 16 Οκτωβρίου 2019, 23:18 : Η δίωξη σοβαρών οικονομικών αδικημάτων όπως της απάτης ή της υπεξαίρεσης δεν πρέπει να καταλείπεται μόνον στους αμέσως παθόντες, καθώς κατ'ουσίαν τα εγκλήματα αυτά στρέφονται δυνητικώς κατά του κοινωνικού συνόλου, στο οποίο αναμφιβόλως καταλέγονται και άτομα ευαίσθητων κατηγοριών (λ.χ. υπέργηροι, άτομα μειωμένης οικονομικής δυνατότητας, μη δυνάμενοι να υποστηρίξουν οικονομικά οι ίδιοι την δικαστική διαδικασία κ.α.) τα οποία χρήζουν της προστασίας της Πολιτείας από τέτοιες εγκληματικές συμπεριφορές. Πως λοιπόν θα ανασχεθεί η δράση κακοποιών, που δυνητικά δύνανται να στραφούν κατά τέτοιων ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όταν η δίωξη των εγκλημάτων τους «επαφίεται» στην θέληση (ή στην απροθυμία), στο σθένος (ή στην αναστολή) και στην οικονομική δυνατότητα (ή στα περιορισμένα οικονομικά) προς υποστήριξη της δικαστικής προσφυγής μεμονωμένων ατόμων; Συνεπώς, πρέπει οπωσδήποτε να επαναφερθεί το αυτεπάγγελο της διώξεως των ανωτέρω σοβαρών εγκλημάτων.

10.) 16 Οκτωβρίου 2019, 23:15 : Παρότι στο γενικότερο πλέγμα ποινών του νέου ΠΚ η «κακουργήματοποίηση» των διακεκριμένων μορφών κλοπής είναι μάλλον υπερβολική, θεωρώ ότι μεταξύ των διακεκριμένων μορφών (ανεξάρτητα από το ύψος της ποινής) πρέπει να επαναφερθεί και η περίπτωση του 374 παρ. 1 γ' του παλαιού ΠΚ, («αν αφαιρέθηκε πράγμα που μεταφερόταν με οποιοδήποτε δημόσιο συγκοινωνιακό μέσο ή ήταν τοποθετημένο σε χώρο προορισμένο για εναπόθεση πραγμάτων προς μεταφορά ή παραλαβή ή μεταφερόταν από ταξιδιώτη»), καθώς η συγκεκριμένη διάταξη προστάτευε ένα υπαρκτό κοινωνικό μέγεθος, μια εκ φύσεως ευάλωτη σχέση κατοχής, η επιβίωση της οποίας βασίζεται στην αυξημένη εμπιστοσύνη που όλοι (πρέπει να) δείχνουμε στο σύστημα δημοσίων μεταφορών και στους συνταξιδιώτες μας.

11.) 16 Οκτωβρίου 2019, 13:54 : Η δίωξη οποιασδήποτε μορφής απάτης κατ'έγκληση αφήνει ελεύθερο το πεδίο σε κάθε λογής απατεώνες να προβαίνουν σε απειλές, εκβιασμούς και γενικά να ασκούν αθέμιτες πιέσεις προς τους παθόντες ώστε να μην υποβάλουν ή και να αποσύρουν τις υποβληθείσες εγκλήσεις τους. Η διάταξη δεν λειτουργεί αποτρεπτικά προς τους εν δυνάμει εγκληματίες και δε συμβάλει στην ασφάλεια των συναλλαγών και τη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης. Αποτελεί οπισθοδρόμηση προς ένα κράτος ανομίας, με πρώτα θύματα τους καλόπιστους και τους ασθενέστερους. Αλήθεια, σε ποιά επιστημονικά δεδομένα βασίστηκε και ποιές κοινωνικές ανάγκες καλύπτει η μετατροπή αυτή; Ορθές και οι ανωτέρω παρατηρήσεις του χρήστη «Ισοκράτης».

12.) 15 Οκτωβρίου 2019, 23:56 : Στο εδάφιο (δ) του άρθρου 374 θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ο όρος «διάρρηξη». Καθότι η λέξη διάρρηξη σύμφωνα με την κυριολεκτική σημασία ενός λεξικού μεταφράζεται ως η θραύση, το σπάσιμο. Τι θα γίνει στις περιπτώσεις που υπάρχει εισβολή σε ένα χώρο δίχως να υπάρχουν ίχνη παραβίασης; Σε περιπτώσεις που η είσοδος στην οικία γίνεται με βοήθεια εκ των έσω (π.χ. οικιακή βοηθό) ή στις περιπτώσεις που δύο ή περισσότερα άτομα εισβάλουν σε οικίες ηλικιωμένων με διάφορα προσχήματα με κύριο σκοπό την κλοπή; Κατά τον παλιό Π.Κ. το κομμάτι αυτό είχε την μορφή: «αν η πράξη τελέστηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν ενωθεί για να διαπράξουν κλοπές ή ληστείες». Πιστεύω η μορφή αυτή δίνει την βοήθεια στις Αρχές να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά και να τερματίσουν την δράση τέτοιου είδους ενώσεων. Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να επανέλθει αυτούσια η παλαιότερη εκδοχή του Π.Κ. για το εδάφιο του άρθρου αυτού ως ανάφερα πιο πάνω.

13.) 15 Οκτωβρίου 2019, 22:16 : Στο υπό διαβούλευση άρθρο 5 και συγκεκριμένα από την παράγραφο 2 αυτού η οποία αφορά τροποποίηση των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 405 του Π.Κ. θα πρέπει να αφαιρεθεί το άρθρο 386 παρ.1 (Απάτη). Η δίωξη του αδικήματος της απάτης αρ. 386 Π.Κ πρέπει να είναι

αυτεπάγγελτη και όχι κατ' έγκληση ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. Δεν μπορεί για κακούργημα να απαιτείται υποβολή εγκλήσεως. Δεν μπορεί οι παθόντες (οι οποίοι σε καθημερινή βάση αυξάνονται) να γνωρίζουν τα στοιχεία των ατόμων τα οποία τους εξαπάτησαν ώστε στην συνέχεια να υποβάλλουν έγκληση. Επίσης, οι προανακριτικές αρχές δεν θα μπορούν να προβούν σε αυτεπάγγελτη προανάκριση για παραβάσεις του άρθρου 386 παρ. 1 οι οποίες διαπράττονται τόσο από έναν όσο και από δύο ή περισσότερους δράστες (συμμορίες ή εγκληματικές οργανώσεις) αλλά ακόμη και αν γνωρίζουν δράστες τέλεσης απατών δικονομικά δεν θα μπορούν να ενημερώνουν τους παθόντες ώστε αυτοί να μπορούν να υποβάλουν έγκληση.

14.) 15 Οκτωβρίου 2019, 17:39 : Ορθώς συμπληρώθηκε το άρθρο 374 ΠΚ με την περίπτωση (δ). Επιπροσθέτως απαιτείται και η επαναφορά της περιπτώσεως του καθ' έξιν και κατ' επάγγελμα δράστη που υφίστατο στον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα, καθώς η κατάργηση του οδήγησε στην αύξηση της μικροεγκληματικότητας. Ο δράστης που διαπράττει συνεχείς κλοπές πλέον τιμωρείται με το άρθρο 372 ΠΚ, και δεν προφυλακίζεται. Ως εκ τούτου καθίσταται επιτακτική η ανάγκη για επαναφορά της περιπτώσεως του εγκληματία που διαπράττει κλοπές κατά συρροή, ήτοι κατά συνήθεια ή κατ' επάγγελμα. Προς επίρρωση δε των αναφερομένων μπορείτε να ελέγξετε τα στατιστικά των κλοπών/διαρρήξεων.

15.) 15 Οκτωβρίου 2019, 16:52 : Στο υπό διαβούλευση άρθρο 5 και συγκεκριμένα από την παράγραφο 2 αυτού η οποία αφορά τροποποίηση των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 405 του Π.Κ. θα πρέπει να αφαιρεθεί το άρθρο 386 παρ.1 (Απάτη). Η δίωξη του αδικήματος της απάτης αρ. 386 Π.Κ πρέπει να είναι αυτεπάγγελτη και όχι κατ' έγκληση ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. Δεν μπορεί για κακούργημα να απαιτείται υποβολή εγκλήσεως. Δεν μπορεί οι παθόντες (οι οποίοι σε καθημερινή βάση αυξάνονται) να γνωρίζουν και είναι πιθανό να μην τα γνωρίσουν ποτέ, τα στοιχεία των ατόμων τα οποία τους εξαπάτησαν ώστε στην συνέχεια να υποβάλλουν έγκληση. Επίσης, οι προανακριτικές αρχές δεν θα μπορούν να προβούν σε αυτεπάγγελτη προανάκριση για παραβάσεις του άρθρου 386 παρ. 1 οι οποίες διαπράττονται τόσο από έναν όσο και από δύο ή περισσότερους δράστες (συμμορίες ή εγκληματικές οργανώσεις) αλλά ακόμη και αν γνωρίζουν δράστες τέλεσης απατών δικονομικά δεν θα μπορούν να ενημερώνουν τους παθόντες ώστε αυτοί να μπορούν να υποβάλουν έγκληση.

16.) 15 Οκτωβρίου 2019, 15:54 : Στο υπό διαβούλευση άρθρο 5 και συγκεκριμένα από την παράγραφο 2 αυτού η οποία αφορά τροποποίηση των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 405 του Π.Κ. θα πρέπει να αφαιρεθεί το άρθρο 386 παρ.1 (Απάτη). Η δίωξη του αδικήματος της απάτης αρ. 386 Π.Κ πρέπει να είναι αυτεπάγγελτη και όχι κατ' έγκληση ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. Δεν μπορεί για κακούργημα να απαιτείται υποβολή εγκλήσεως. Δεν μπορεί οι παθόντες (οι οποίοι σε καθημερινή βάση αυξάνονται) να γνωρίζουν τα στοιχεία των ατόμων τα οποία τους εξαπάτησαν ώστε στην συνέχεια να υποβάλλουν έγκληση. Επίσης, οι προανακριτικές αρχές δεν θα μπορούν να προβούν σε αυτεπάγγελτη προανάκριση για παραβάσεις του άρθρου 386 παρ. 1 οι οποίες διαπράττονται τόσο από έναν όσο και από δύο ή περισσότερους δράστες (συμμορίες ή εγκληματικές οργανώσεις) αλλά ακόμη και αν γνωρίζουν δράστες τέλεσης απατών δικονομικά δεν θα μπορούν να ενημερώνουν τους παθόντες ώστε αυτοί να μπορούν να υποβάλουν έγκληση.

17.) 15 Οκτωβρίου 2019, 14:25 : Η αλλαγή του 374 Π.Κ. προς την σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά τους διαρρήκτες ΟΜΩΣ δεν λάβατε υπ' όψιν καθόλου τις ομάδες πορτοφολάδων που δρουν ανεξέλεγκτα. Ακόμα λοιπόν και με αυτή την διορθωμένη διάταξη, για να διωχθούν πορτοφολάδες για κακούργημα, τα αφαιρεθέντα θα πρέπει να ανέρχονται στο ποσό των 120.000 ευρώ. Προβλέπεται αύξηση κλοπών στα Μ.Μ.Μ. λοιπόν.

18.) 15 Οκτωβρίου 2019, 09:07 : Κύριε υπουργέ σύμφωνα με τον παλιό ποινικό Κώδικα είχαμε τις εξής μεταβολές Το άρθρο 358 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Παραβίαση της υποχρέωσης για διατροφή και της συμφωνίας για επικοινωνία 1. Όποιος κακόβουλα παραβιάζει την υποχρέωση διατροφής που του την έχει επιβάλει ο νόμος και έχει αναγνωρίσει, έστω και προσωρινά, το δικαστήριο ή προκύπτει από συμφωνία που έχει επικυρώσει ο συμβολαιογράφος κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα, με τρόπο τέτοιο ώστε ο δικαιούχος να υποστεί στερήσεις ή να αναγκαστεί να δεχτεί βοήθεια άλλων, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους. «2. Όποιος με πρόθεση δεν συμμορφώνεται σε συμφωνία που επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά την επικοινωνία των ανήλικων τέκνων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών αν η πράξη δεν

τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.»». Η τιμωρία της παρακώλυσης επικοινωνίας δεν σας ενδιαφέρει? Ακόμα και η προηγούμενη κυβέρνηση είχε ως πρόθεση να τιμωρεί την παρεμπόδιση, εσείς το θεωρείτε σώφρον αυτόν τον κώδικα και χρησιμοποιείτε τα ίδια μέλη της νομοπαρασκευαστικής; Μέλη τα οποία έχουν αποδείξει ότι δεν συμβαδίζουν με το περί δικαίου αίσθημα. Μέλη που κλείνουν τα αυτιά τους στο ΔΙΕΘΝΕΣ και ΕΝΩΣΙΑΚΟ δίκαιο? Αυτήν την ΝΔ φέραμε στην εξουσία;

19.)18 Οκτωβρίου 2019, 16:33 : Άρθρο 338 – Κατάχρηση ανίκανου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη
Την αντικατάσταση του όρου «διανοητική» που περιλαμβάνεται στην πρώτη παράγραφο με τον όρο «νοητική» προκειμένου να συνάδει με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.

Άρθρο 339 – Γενετήσιες πράξεις με ανήλικους ή ενώπιον τους

Λαμβάνοντας υπόψη την παράγραφο/ερώτημα 12α που έθεσε η Επιτροπή των ΗΕ για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες στο Κατάλογο Θεμάτων (List of Issues) της ενόψει του εποικοδομητικού διαλόγου της με την αντιπροσωπεία του Ελληνικού Κράτους για την εφαρμογή της Σύμβασης για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, σχετικά με την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/93/ΕΕ, σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου, διαπιστώσαμε ότι αυτή έχει ενσωματωθεί εν μέρει στον ν. 4267/2014, και όχι στο σύνολο της όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 της Οδηγίας. Μελετώντας το ν. 4267/2014 διαπιστώσαμε επίσης ότι τα σημεία της Οδηγίας 2011/93/ΕΕ που μιλούν για τα παιδιά με αναπηρία (άρθρο 3 -αδικήματα σεξουαλικής κακοποίησης και συγκεκριμένα η παράγραφος 5ii, και το άρθρο 9 – επιβαρυντικές περιστάσεις) δεν έχουν ενσωματωθεί στον προαναφερθέντα νόμο. Λόγω του ότι ο νόμος 4267/2014 σχετίζεται άμεσα με την ενσωμάτωση των άρθρων της Οδηγίας στον Ποινικό Κώδικα, μελετώντας τον Ποινικό Κώδικα παρατηρήσαμε ότι σε σημαντικό βαθμό το περιεχόμενο του ν. 4267/2014 έχει καταργηθεί από τον τρέχοντα Ποινικό Κώδικα. Το ερώτημα που προκύπτει σε αυτό το σημείο είναι για το εν τέλει η Οδηγία 2011/93/ΕΕ έχει ενσωματωθεί στο Ελληνικό θεσμικό πλαίσιο και πως προστατεύονται τα παιδιά γενικά και τα παιδιά με αναπηρία ειδικότερα από τη σεξουαλική κακοποίηση, τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και τη παιδική πορνογραφία. Με άλλα λόγια, υιοθετούμε και εμείς την ερώτηση της Επιτροπής για το ποια είναι η τρέχουσα κατάσταση εφαρμογής της Οδηγίας της ΕΕ όσον αφορά τα παιδιά με αναπηρίες.

Άρθρο 348Α – Πορνογραφία Ανηλίκων | Άρθρο 348Β – Προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους |

Άρθρο 348Γ – Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων

Το περιεχόμενο των εν λόγω άρθρων πρέπει να διερευνηθεί και να αξιολογηθεί αν είναι εναρμονισμένο με τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, και συγκεκριμένα με το Άρθρο 16 «Απαλλαγή από την εκμετάλλευση, τη βία και την κακομεταχείριση». Επίσης θα θέλαμε να σημειώσουμε ότι στο Άρθρο 348Γ (Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων), στην παράγραφο 1, στο σημείο α) έχει παραλειφθεί η αναφορά στα έτη της κάθειρξης. Συγκεκριμένα αναφέρεται το εξής «α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη».

Η ίδια παράλειψη υπάρχει και στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπου στην περίπτωση β) δεν υπάρχει η χρονική διάρκεια της ποινής. Συγκεκριμένα αναφέρεται το εξής «β) στην περίπτωση β' κάθειρξη». Με αφορμή και τον τίτλο αλλά και το περιεχόμενο του Άρθρου 16 της Σύμβασης, επισημάνουμε την έλλειψη της έννοιας «εκμετάλλευση» ώστε να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο οδηγήθηκε ο ανήλικος να συμμετέχει στις συγκεκριμένες πράξεις. Οι έννοιες που χρησιμοποιούνται αυτή τη στιγμή είναι οι έννοιες της «βίας» και της «απειλής». Ωστόσο, άλλο νόημα έχει η έννοια της βίας, άλλο της απειλής, και άλλο της εκμετάλλευσης.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 23:32 : Ούτε εξάμηνη παράταση, ούτε τρίμηνη παράταση, ούτε καμιά παράταση. Αυτή η διατύπωση πρέπει να εξαλειφθεί και να αφεθούν οι εισαγγελείς να κάνουν κανονικά το έργο τους. Η Νέα Δημοκρατία απείχε όταν ο ΣΥΡΙΖΑ άλλαζε τον ποινικό κώδικα, και τώρα φέρνει αυτό το έκτρωμα. Ποιον επιχειρούν να προστατεύσουν. Πρώην τραπεζίτη, πρώην κοσμηματοπώλη, πρώην φαρμακοβιομήχανο- λιπασματοβιομήχανο; Και με διαδικασίες εξπρές έως το τέλος Οκτωβρίου. Ο Ποινικός Κώδικας εργαλείο στα χέρια των αργυρώνητων.

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 23:26 :Ναι αυτό: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται». Αυτή η διατύπωση είναι μονόδρομος για να μη διασυρθεί η Χώρα, η Νέα Δημοκρατία και ο υπουργός Κώστας Τσιάρας, που πιστεύουμε ότι είναι σοβαρός άνθρωπος.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 14:14 :This bill is a shame for a state that wants to emerge as a modern European state. The cancellation of the prosecution of criminals involved in serious financial crimes shows that Greece has no legal certainty and no investor will put his money in the country. If the government finally votes on this provision, it will be stigmatized forever.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:17 : «Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και στους νόμους που συμφωνούν με αυτό, να ακολουθώ τις παραδόσεις του δικηγορικού λειτουργήματος, να εκπληρώνω τα καθήκοντά μου έναντι των εντολέων μου ευσυνειδήτα, να υπερασπίζομαι τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των πολιτών και κατοίκων της χώρας και να αντιστέκομαι με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα με τη βία.» Οι δικηγόροι της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής προφανώς έχουν ξεχάσει ότι κάποτε δώσανε αυτό τον όρκο. Αυτή η διάταξη είναι ντροπιαστική για ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος.

5.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:04: Αφού κείμενα σαν τον ποινικό κώδικα ράβονται πλέον στα μέτρα του κάθε απατεώνα που είναι φορτωμένος με διώξεις και πλέον οι εισαγγελείς εξουδετερώνονται δεν υπάρχει πλέον τίποτε άλλο από το να οδηγηθούμε στο νόμο της ζούγκλας. Ο χειρισμός της κακουργηματικής απιστίας τόσα από το ΣΥΡΙΖΑ όσο και τη Νέα Δημοκρατία αποτελεί πρόκληση για τους πολίτες. Χαίρομαι με το σημερινό δημοσίευμα της εστίας που ζητάει τα πρακτικά της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής για τον Ποινικό Κώδικα, ώστε να ξέρουμε ποιοι εισηγούνται αυτά τα αίσχη.

6.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:38: Το συγκεκριμένο άρθρο του νέου Ποινικού Κώδικα ήταν εξαρχής προβληματικό. Δεδομένων των αντιδράσεων που υπήρξαν από τους δικαστές και τους εισαγγελείς θα συμφωνήσω πως η καλύτερη διατύπωση είναι αυτή που έχουν προτείνει και άλλοι στην διαβούλευση. Το άρθρο 464 πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται».

7.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:55: Το άρθρο 464 πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται».

8.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:33 :Είναι επικίνδυνο να καθίσταται ο ποινικός κώδικας «λάστιχο» και να αλλάζει αιφνιδιαστικά επηρεάζοντας ήδη ασκηθείσες διώξεις. Οι μόνοι που ευνοούνται από αυτό είναι τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τα μεγάλα δικηγορικά γραφεία που τους εκπροσωπούν. Ας δούμε τι γίνεται σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες και πως οι εισαγγελίες κάνουν τη δουλειά τους. Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως ή μηνύσεως δεν θα πρέπει να τις αγγίζει ο νομοθέτης. Η διάταξη αυτή είναι χυδαία και δείχνει πως θέλει να εξυπηρετήσει άτομα που ήδη αντιμετωπίζουν κακουργηματικές διώξεις για απιστία. Η νέα κυβέρνηση δυστυχώς ξεκινάει τη θητεία της με τον αήθη τρόπο που ολοκλήρωσε τη θητεία της η προηγούμενη. Το άρθρο 464 πρέπει να διατυπωθεί ως εξής: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται».

9.) 16 Οκτωβρίου 2019, 16:03 : 1. Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως ή μ η ν ύ σ ε ω ς με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται, εφόσον ο δικαιούμενος να υποβάλει έγκληση δηλώσει εντός έξι μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος ότι επιθυμεί την πρόδοό τους. 2. Εξαιρετικώς, η προθεσμία της εγκλήσεως για την ποινική δίωξη των αξιόποινων πράξεων που διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο και για τις οποίες ο παθών είχε λάβει γνώση για την πράξη που τελέστηκε και για το πρόσωπο που την τέλεσε ή για έναν από τους συμμετόχους της χωρίς να υποβάλει μήνυση έως την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου, εκτείνεται έως την 31.12.2019.(Θεωρώ ότι με την προσθήκη της επεξηγήσεως «ή μηνύσεως» στην §1, αποφεύγονται ερμηνευτικές ασάφειες και δισημίες).

10.) 15 Οκτωβρίου 2019, 22:27: 1. Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται, εφόσον ο δικαιούμενος να υποβάλει έγκληση δηλώσει εντός έξι μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος ότι επιθυμεί την πρόδοό τους. 2. Εξαιρετικώς, η προθεσμία της εγκλήσεως για την ποινική δίωξη των αξιόποινων πράξεων που διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο και για τις οποίες ο παθών είχε λάβει γνώση για την πράξη που τελέστηκε και για το πρόσωπο που την τέλεσε ή για έναν από τους συμμετόχους της χωρίς να υποβάλει μήνυση έως την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου, εκτείνεται έως την 31.12.2019. {Η ανωτέρω διάταξη -2- προστατεύει όλους τους παθόντες που, μολοντί είχαν λάβει γνώση της εις βάρος του διάπραξης κάποιας εκ των πράξεων που αίφνης ετράπησαν από αυτεπαγγέλτως σε κατ'έγκληση διωκόμενες, δεν είχαν προλάβει για οποιονδήποτε λόγο να υποβάλουν μήνυση έως την 01.07.2019(λ.χ. γιατί συνέλεξαν στοιχεία, ή γιατί θεωρούσαν πως «έχουν χρόνο», εν όψει του αυτεπαγγέλτου-«απρόθεσμου» της μηνύσεως). Σε διαφορετική περίπτωση, σωρεία κακουργηματικών πράξεων που πλέον διώκονται κατ'έγκληση, θα μείνουν αδικαστες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στην απονομή του δικαίου.. Παράλληλως, με την αύξηση από τέσσερις (4) σε έξι (6) μήνες της προθεσμίας της παραγράφου 1, καθίσταται ευχερέστερη η δίωξη των πράξεων στις οποίες η διάταξη αφορά, με δεδομένο ότι οι 2 πρώτοι μήνες (Ιούλιος-Αύγουστος) ήσαν μήνες θερινοί, ήτοι μειωμένης δραστηριότητας για τους ενδιαφερομένους να προβούν στην οικεία δήλωση και με ελλιπή, ακόμη, την ενημέρωσή τους επί των αλλαγών}.

11.) 15 Οκτωβρίου 2019, 11:42: Με τη διάταξη αυτή κακουργηματικές πράξεις που έχουν διωχθεί αυτεπάγγελτα και για τις οποίες δεν έχει υπάρξει μήνυση παύουν να ισχύσουν εάν έως τις 31 Οκτωβρίου 2019 δεν υποβληθεί η μήνυση. Οδηγούμαστε σε μαζική απαλλαγή απατεώνων που είχαν διωχθεί αυτεπάγγελτα από τους εισαγγελείς. Το έργο των εισαγγελέων πάει στις καλένδες. Ποια νομοπαρασκευαστική επιτροπή τα εισηγήθηκε αυτά;

12.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:07: Ακόμη και διεθνείς επενδυτές ασχολήθηκαν με αυτή τη διάταξη. Προφανώς κάτι δεν πάει καλά εδώ... Ευθύνες για πολιτικά πρόσωπα βλέπω και πρέπει να αποδοθούν άμεσα...

13.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:18 : Άρθρο 465 Με τις αλλαγές στα πλαίσια των ποινών με τον καινούριο ποινικό κώδικα (μειωμένες ποινές) παρατηρείται το φαινόμενο για ίδιες περιπτώσεις αδικημάτων όσοι έχουν καταδικαστεί με τον παλαιό ποινικό κώδικα να αναγκάζονται να εκτίσουν περισσότερα χρόνια σε σωφρονιστικά ιδρύματα σε σχέση με όσους καταδικάζονται με το νέο ποινικό κώδικα. Παράδειγμα : Κάποιος που έχει καταδικαστεί με τον παλαιό κώδικα με το ανώτερο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης δηλαδή τα 20 έτη, για να του χορηγηθεί υφ' όρον απόλυση πρέπει να παραμείνει σε σωφρονιστικό κατάστημα χρόνο ίσο με το 1/3 της ποινής του (σχεδόν 7 έτη). Ενώ για το ίδιο αδίκημα με το νέο κώδικα κάποιος που έχει καταδικαστεί με το ανώτερο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης δηλαδή τα 15 έτη πρέπει να παραμείνει χρόνο ίσο με τα 2/5 της ποινής του (6 έτη). Οι διαφορές αυτές είναι μεγαλύτερες (αναλογικά) όταν απομακρυνόμαστε (προς τα κάτω) από τα ανώτερα όρια ποινών. Στα πλαίσια της αναλογικότητας και της ισότητας θα μπορούσε να προστεθεί στο άρθρο 465 η ανανέωση της ισχύς των «διατάξεων Παρασκευόπουλου» μαζί με όλες τις διατάξεις του προϊσχύοντος ποινικού κώδικα για την υφ' όρον απόλυση για πράξεις που τελέστηκαν ή δικάστηκαν πριν την εφαρμογή του νέου ποινικού κώδικα.

14.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:27: Το σχόλιο αφορά το άρθρο 463 ΠΚ (μεταβατικές διατάξεις) δηλαδή για τους ειδικούς ποινικούς νόμου που δεν βλέπω να τροποποιείται. Θα πρέπει να συμπληρωθεί τόσο ως προς την περίπτωση που προβλέπεται ποινή κάθειρξης (5-15 Κ) χωρίς άλλο ειδικότερο προσδιορισμό όσο και για την περίπτωση ου απειλείται ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Άρθρο 7
Διορθωτικές τροποποιήσεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 4620/2019.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7

1.) 18 Οκτωβρίου 2019, 11:51: Αυτή η διάταξη «γ) Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 52 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής: «Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.»» πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής ώστε να ευθυγραμμιστεί με τις εξαιρέσεις του παλαιού άρθρου 46 ΚΠΔ και του Ν. 927/1979: «γ) Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 52 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής: «Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004. Δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και τα εγκλήματα κατά της ενδοοικογενειακής βίας και τα εγκλήματα ρατσιστικών διακρίσεων (άρθρα 81Α και 361Β του Ποινικού Κώδικα και Ν. 927/1979) και τα εγκλήματα παραβιάσεων της ίσης μεταχείρισης.»»

2.) 18 Οκτωβρίου 2019, 09:56 : Σύμφωνα με την αρχική αιτιολογική έκθεση του ΣχΚΠΔ που έγινε από τον Πρόεδρο της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής Καθηγητή Θεοχάρη Ι. Δαλακούρα “η αρμοδιότητα του εισαγγελέα διαφθοράς καθορίστηκε με βάση αφ ενός το κριτήριο της τέλεσης κακουργήματος εκ μέρους ανωτάτων και ανωτέρων κρατικών αξιωματούχων και μελών των Δ.Σ. νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσιών επιχειρήσεων, που ορίζονται άμεσα από το κράτος”, πλην όμως στην προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 35, στο οποίο ορίζεται η αρμοδιότητα του εισαγγελέα διαφθοράς, εξαιρέθηκαν τα μέλη των Δ.Σ. νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσιών επιχειρήσεων, που ορίζονται άμεσα από το κράτος, με αποτέλεσμα σημαντικές υποθέσεις με ιδιαίτερη αποδεικτική δυσχέρεια να αφαιρούνται από την αρμοδιότητα του εισαγγελέα διαφθοράς. Ως εκ τούτου είναι αναγκαίο να συμπληρωθεί η παράλειψη και να διατυπωθεί η διάταξη του άρθρου 35 ως ακολούθως “ γ) Η παρ. 3 του άρθρου 35 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «3. Στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν υπουργοί ή υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητα τους, βουλευτές, γενικοί και ειδικοί γραμματείς υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι ή μέλη των διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσιών επιχειρήσεων, που οι διοικήσεις τους ορίζονται άμεσα από το κράτος και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα και μέλη συλλογικών οργάνων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και επιχειρήσεων που ιδρύονται από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης , ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ιδίων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσιών επιχειρήσεων, που οι διοικήσεις τους ορίζονται άμεσα από το κράτος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και σε επιχειρήσεις που ιδρύονται από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.»».

3.) 18 Οκτωβρίου 2019, 00:08: Άρθρο 7 παρ.5 . Κατά την ταπεινή μου γνώμη η νέα τροποποίηση που υποχρεώνει τον Εισαγγελέα Εφετών επί μη έγκρισης της αναφοράς αρχειοθέτησης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών, όταν τον παραγγέλλει να ασκήσει ποινική δίωξη, παράλληλα να προσδιορίζει τα νομικά

χαρακτηριστικά της πράξης, έρχεται σε αντίθεση με υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις που καθιερώνουν την προσωπική ανεξαρτησία και του Εισαγγελέα Πρωτοδικών ως δικαστικού λειτουργού.

4.) 16 Οκτωβρίου 2019, 08:17: Άρθρο 52 παρ.2 : για να εξαιρεθεί κάποιος από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου πρέπει πρώτα να προβλεθεί ότι απαιτείται η κατάθεση παράβολου και με το ύψος αυτού με ποινή το απαράδεκτο της έγκλησης, πράγμα το οποίο δεν αναγράφεται στο ισχύον άρθρο 52.

5.) 16 Οκτωβρίου 2019, 03:45: Η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ , μετά τις λέξεις «το μέρος της απόφασης το σχετικό...» πρέπει να συμπληρωθεί με τη φράση (ή παρόμοια φράση) « με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ » Έτσι η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ μετά τη συμπλήρωση θα είναι: 3. Εκτός από τους πιο πάνω λόγους μπορούν να προταθούν, σε ό, τι αφορά το μέρος της απόφασης το σχετικό με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ, με την απόδοση όσων αφαιρέθηκαν και των πειστηρίων, και οι λόγοι αναίρεσης οι οποίοι προβλέπονται από την πολιτική δικονομία. Αυτό πρέπει να γίνει, διότι κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ το ποινικό δικαστήριο κρίνει και για τα ζητήματα αστικής φύσης που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της δίκης.

Σημειωτέον ότι το ποινικό δικαστήριο μπορεί να ερευνήσει και αυτεπαγγέλτως ζητήματα αστικής φύσης που ανακύπτουν στην ποινική δίκη, σε αντίθεση με το αστικό δικαστήριο που περιορίζεται στα στοιχεία που έχουν προσκομίσει οι διάδικοι ! Μάλιστα, σύμφωνα με το άρθρο 62 ΚΠΔ, απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου για ζήτημα που έχει σχέση με την ποινική δίκη δεν δεσμεύει τον ποινικό δικαστή ! Συνεπώς, αν τα ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν από το ποινικό δικαστήριο κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ , κρίθηκαν πλημμελώς, θα πρέπει να ανααιρεθεί η απόφαση για τους λόγους αναίρεσης που προβλέπονται από την πολιτική δικονομία. Κατά τη γνώμη και δικαστικών λειτουργών, είναι απαραίτητη μια τέτοια συμπλήρωση.

6.) 16 Οκτωβρίου 2019, 03:35: Η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ , μετά τις λέξεις «το μέρος της απόφασης το σχετικό...» πρέπει να συμπληρωθεί με τη φράση (ή παρόμοια φράση) « με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ » . Έτσι η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ μετά τη συμπλήρωση θα είναι: 3. Εκτός από τους πιο πάνω λόγους μπορούν να προταθούν, σε ό,τι αφορά το μέρος της απόφασης το σχετικό με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ, με την απόδοση όσων αφαιρέθηκαν και των πειστηρίων, και οι λόγοι αναίρεσης οι οποίοι προβλέπονται από την πολιτική δικονομία. Αυτό πρέπει να γίνει, διότι κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ το ποινικό δικαστήριο κρίνει και για τα ζητήματα αστικής φύσης που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της δίκης.

Μάλιστα, σύμφωνα με το άρθρο 62 ΚΠΔ, απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου για ζήτημα που έχει σχέση με την ποινική δίκη δεν δεσμεύει τον ποινικό δικαστή ! Τούτο, διότι το ποινικό δικαστήριο μπορεί να ερευνήσει και αυτεπαγγέλτως τα ζητήματα αστικής φύσης, σε αντίθεση με το αστικό δικαστήριο που περιορίζεται να κρίνει με βάση τα στοιχεία που έχουν προσκομίσει οι διάδικοι. Συνεπώς, αν τα ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν από το ποινικό δικαστήριο , κρίθηκαν πλημμελώς, θα πρέπει να ανααιρεθεί η απόφαση για τους λόγους αναίρεσης που προβλέπονται από την πολιτική δικονομία.

7.) 15 Οκτωβρίου 2019, 19:46: Όσον αφορά στη ρύθμιση του άρθρου 111 ΚΠΔ: Είναι μοναδική ευκαιρία να απαλειφθεί η ουδόλως κολακευτική για την αξία της στρατιωτικής δικαιοσύνης και των λειτουργιών αυτής, πρόβλεψη για υπαγωγή των στρατιωτικών στα τριμελή εφετεία, στις περυπτώσεις που οι απαριθμούμενες στο εν λόγω άρθρο πράξεις στρέφονται κατά του δημοσίου και η ζημία υπερβαίνει τα 120.000 ευρώ. Ας μας εξηγήσει ο νομοθέτης πόθεν προκύπτει η αδυναμία (νομική ή λειτουργική;) των στρατιωτικών δικαστηρίων να απεκδύονται της δικαιοδοσίας των όταν η «ταρίφα» πάει στα 120.000 ευρώ και ένα λεπτό. Ποιος ευθύνεται επομένως για το αν τα εν λόγω δικαστήρια έχουν «λιγότερη δουλειά»; Σαφώς και έχουμε να κάνουμε με μια στρεβλή εν προκειμένω κατάσταση που, κατά τη γνώμη μου, ουδεμία δικονομική ή άλλη σκοπιμότητα εξυπηρετεί.

8.) 14 Οκτωβρίου 2019, 23:09: Άρθρο 7 παρ.52: είναι αδιανόητο το απαράδεκτο διαδικαστικής πράξης, να νομιμοποιείται εκ των υστέρων και μάλιστα με αποτέλεσμα να επέρχεται ανισότητα έναντι των συνεπών πολιτών, οι οποίοι κατέβαλαν το παράβολο για το παραδεκτό της εγκλήσεως που κατέθεταν, αλλά και κατηγορουμένων των οποίων οι υποθέσεις συζητήθηκαν μέχρι τις 1-7-19 και οι εκκλήσεις κρίθηκαν απαράδεκτες λόγω της μη κατάθεσης του οικείου παραβόλου.

9.) 14 Οκτωβρίου 2019, 23:57 Άρθρο 7 παρ.52: είναι αδιανόητο το απαράδεκτο διαδικαστικής πράξης, να νομιμοποιείται εκ των υστέρων και μάλιστα με αποτέλεσμα να επέρχεται ανισότητα έναντι των συνεπών

πολιτών, οι οποίοι κατέβαλαν το παράβολο για το παραδεκτό της εγκλήσεως που κατέθεταν, αλλά και κατηγορουμένων των οποίων οι υποθέσεις συζητήθηκαν μέχρι τις 1-7-19 και οι εκκλήσεις κρίθηκαν απαράδεκτες λόγω της μη κατάθεσης του οικείου παραβόλου.

10.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:07: Στο άρθρο 25 αναφέρεται ότι «αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών». Στην πράξη αυτό που γίνεται σήμερα είναι να καλούν τον κατηγορούμενο κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή (για οποιοδήποτε λόγο ήτοι ή λόγω φόρτου εργασίας ή διότι καθυστέρησε η αποστολή των εγγράφων ή ακόμα και επίτηδες! κλπ) και δεν δίνουν παρά μόνο 48 ώρες (και συνήθως σαββατοκύριακο!) χωρίς καμία απολύτως παράταση διότι ως λένε «έτσι μας λέει ο εισαγγελέας». Συνεπώς εν τοις πράγμασι υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση του κατηγορουμένου που εξετάζεται στην εφετειακή περιφέρεια του όπου γίνεται η προανάκριση από τον κατηγορούμενο που εξετάζεται σε άλλη περιφέρεια. Αφού αυτά τα γνωρίζετε καλύτερα από όλους μας γιατί βάζετε μόνο 10 μέρες? Εντός μηνός!

11.) 18 Οκτωβρίου 2019, 16:51:

Άρθρο 95 – Δικαίωμα στην Ενημέρωση

Σε συνέχεια της παραγράφου 2, όπου περιγράφει το πως θα γίνεται η «επικοινωνία» με έναν ύποπτο ή κατηγορούμενο, πρέπει να προστεθεί παράγραφος που θα αφορά στην παροχή εναλλακτικών μορφών επικοινωνίας, όπως παρουσιάζονται αναλυτικά στο Άρθρο 2 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες ώστε και τα άτομα με αναπηρία να έχουν ίση πρόσβαση στη Δικαιοσύνη.

Άρθρο 96 – Χορήγηση του εγγράφου περί των δικαιωμάτων

Σε συνέχεια του περιεχόμενου του εν λόγω εγγράφου θα πρέπει το κείμενο αυτό να είναι διαθέσιμο τόσο σε Braille όσο και στη νοηματική γλώσσα ώστε και τα άτομα με αναπηρία να έχουν ίση πρόσβαση στη Δικαιοσύνη.

Άρθρο 101 – Δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης

Σε ότι αφορά εδώ στο δικαίωμα στη διερμηνεία, οι παροχές που θα διατίθενται θα πρέπει να περιλαμβάνουν και τους κωφούς ή βαρήκοους και το δικαίωμα τους στην παροχή διερμηνείας νοηματικής γλώσσας, ώστε να διασφαλιστεί η ισότιμη πρόσβασή τους στη Δικαιοσύνη.

Άρθρο 200 – Ψυχιατρική Πραγματογνωμοσύνη

Πρέπει να διερευνηθεί και αξιολογηθεί κατά πόσο η διαδικασία που περιγράφεται στο Άρθρο 200 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και αφορά στη διαδικασία της ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης είναι σε αρμονία με τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, και συγκεκριμένα με τα Άρθρα 13 «Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη» και 14 «Ελευθερία και Ασφάλεια του Ατόμου».

Άρθρο 229 – Μάρτυρες κουφοί και άλαλοι

α) Λαμβάνοντας υπόψη το σχόλιο του μέλους της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, Mr. Dmitri Rebrov, κατά τη διάρκεια του εποικοδομητικού διαλόγου μεταξύ της αντιπροσωπείας του Ελληνικού Κράτους και της Επιτροπής στις 5 Σεπτεμβρίου 2019 στην Γενεύη ότι «the use of the word deaf and dumb is offensive to the dignity of deaf persons and persons with hearing impairments» [η λέξη κωφάλαλος προσβάλλει την αξιοπρέπεια των κωφών και βαρήκων ατόμων], είναι απόλυτης προτεραιότητας η κατάργηση του αναχρονιστικού όρου «κωφάλαλος», καθώς επίσης και η αντικατάσταση του όρου «κουφός» σε «κωφός» όπως αναφέρεται και στη Σύμβαση. Άλλωστε, η εξάλειψη της υποτιμητικής γλώσσας προς στα άτομα με αναπηρία όπως αυτή εμπεριέχεται στην υπάρχουσα νομοθεσία αποτελεί και μια από τις Συστάσεις της Επιτροπής. β) Επίσης, το περιεχόμενο του άρθρου 229 πρέπει να διερευνηθεί και αξιολογηθεί για το κατά πόσο είναι εναρμονισμένο με τη Σύμβαση, και συγκεκριμένα με το Άρθρο 13, αλλά και με τη Σύσταση της Επιτροπής όπως αυτή διατυπώνεται στην παράγραφο 20 των Τελικών Παρατηρήσεων και Συστάσεών της. γ) Με αφορμή το άρθρο για τους μάρτυρες κωφούς, και τις διαδικασίες που περιγράφονται ώστε να έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στην εν λόγω διαδικασία, πρέπει να διερευνηθεί και προστεθεί άρθρο που θα περιλαμβάνει «εναλλακτική ζωντανή βοήθεια» και σε άλλες κατηγορίες αναπηρίας, όπως τα άτομα με ψυχοκοινωνικές αναπηρίες ή τα άτομα με νοητικές αναπηρίες, ώστε, σύμφωνα με το Άρθρο 13 της Σύμβασης, να διασφαλίζεται «στα άτομα με αναπηρίες [η] αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη, σε ίση βάση με τους άλλους».

Άρθρο 233 – Διορισμός διερμηνέα | Άρθρο 234 – Ποιοι δεν μπορούν να διοριστούν διερμηνείς | Άρθρο 235 – Υποχρέωση αποδοχής καθηκόντων, έξοδα διερμηνείας | Άρθρο 237 – Υποχρέωση μετάφρασης ουσιαστών εγγράφων | Άρθρο 238 – Μετάφραση εγγράφου και γραπτές καταθέσεις σε ξένη γλώσσα

Το περιεχόμενο αυτών των άρθρων πρέπει να διερευνηθεί και αξιολογηθεί αν είναι εναρμονισμένο με τη Σύμβαση, και συγκεκριμένα με το Άρθρο 13. Επίσης και με τη Σύσταση της Επιτροπής, όπως αυτή αναφέρεται στην παράγραφο 20 των Τελικών Παρατηρήσεων και Συστάσεων της.

Άρθρο 382 – Προσωρινή Ανικανότητα

Τα σημεία δ) και ε) του εν λόγω άρθρου αποτελούν διάκριση για τα άτομα με αναπηρία και δεν είναι εναρμονισμένα με τη Σύμβαση, όπως αυτό διατυπώνεται στο Άρθρο 5 (Ισότητα και μη-Διάκριση) και στο Άρθρο 13 (Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη). Επίσης η έννοια «κουφός» είναι λανθασμένη και θα πρέπει να αντικατασταθεί από την λέξη κωφός, όπως άλλωστε αναφέρεται στη Σύμβαση. Τέλος, στη βάση των απαιτήσεων της Σύμβασης για παροχή εύλογων προσαρμογών στους εργαζόμενους και επαγγελματίες με αναπηρία στον ευρύτερο χώρο της Δικαιοσύνης και στους εξυπηρετούμενους από τις δικαστικές αρχές και υπηρεσίες, πρέπει να προστεθούν σχετικές διατάξεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εν τούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8

1.) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:27: Από το άρθρο 572 παρ 1 περ α ΚΠΔ πρέπει να απαλειφθούν οι λέξεις «ή τον επίτροπο του στρατοδικείου», όπως έγινε και στο άρθρο 132 παρ 1 περ α.

2.) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:09 | Γιώργος : Στο άρθρο 572 παρ. 1 περ. α πρέπει να απαλειφθούν οι λέξεις «ή τον επίτροπο του στρατοδικείου», όπως έγινε και με το άρθρο 132 παρ. 1 περ. α

3.) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:33 | Στο άρθρο 572 παρ. 1 περ. α υπάρχουν ακόμα οι λέξεις «τον επίτροπο του στρατοδικείου». Πρέπει να απαλειφθεί, όπως απαλείφθηκε από το άρθρο 132 παρ. 1 περ. α, αφού και στο στρατοδικείο υπάρχει εισαγγελέας και όχι επίτροπος.

4) 18 Οκτωβρίου 2019, 14:22: Κατά το άρθρο 513 Κ.Π.Δ (Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καταθέτει γραπτή πρόταση, είτε στην γραμματεία του Αρείου Πάγου είτε στο γραμματέα της έδρας, μέχρι την έναρξη της συζήτησης της αναίρεσης. Οι διάδικοι δικαιούνται να λάβουν γνώση του περιεχομένου της πρότασης. Εκ τούτων προκύπτει ότι ο μη ορισμός προθεσμίας για την κατάθεση αυτή καθιστά την πρόταση ανεδαφική και μη εκπληρούσα τον σκοπόν, ο οποίος συνίσταται στην γνώση του περιεχομένου της από τους παράγοντες της δίκης και ιδίως από τους δικηγόρους των διαδίκων, ώστε αυτοί να μπορούν να την αντικρούσουν κατά την αγόρευση των. Ήδη η υπό συζήτηση νέα διάταξη αντικαθιστά την εισαγγελική με απλό «σημείωμα», που σημαίνει περιορισμό του περιεχομένου του εις μόνον το συμπέρασμα της κρίσεως του Εισαγγελέως και όχι στην ευρύτερη ανάπτυξη των απόψεών του, όπως θα συνέβαινε και πριν από την μελετωμένη μεταβολή της διατάξεως. Επομένως θεωρώ αναγκαίον να τεθεί εύλογος χρόνος προς υποβολήν της έγγραφης προτάσεως, ώστε αυτή να εκπληρώσει τον σκοπόν της θεσπίσεως της. Προσέτι δε να μη αντικατασταθεί η πρόταση με απλό σημείωμα να αντικαταστασθεί η φράση «είτε στην γραμματεία του Αρείου Πάγου» με φράση είτε στην γραμματεία της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου» αφού εκεί ευρίσκονται οι σχετικές υποθέσεις μέχρι το πρωί της ορισθείσης δικασίμου και όχι στην γραμματεία του Αρείου Πάγου, στην οποία μεταφέρονται μετά την λήξη της συνεδριάσεως.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εν τούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Με αφορμή τα σχόλια 1,2 και 3 συμπεριελήφθη σχετική διάταξη στο Σχέδιο

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9

1.)18 Οκτωβρίου 2019, 01:48. Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, Σχετικά με το άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν υμών, αλλά και των συνεργατών σας, τις παρακάτω σκέψεις και προτάσεις μου:

1. Η απιστία αποτελεί αδίκημα κακουργηματικού χαρακτήρα από το 2004 και εντεύθεν. Πριν το 2004 αποτελούσε πλημμέλημα. Δηλαδή, στην ιεραρχία του οικονομικού αδικήματος ευρίσκετο χαμηλά και αυτό για δύο κυρίως λόγους: (α) Η αντικειμενική υπόσταση είναι ιδιαίτέρως δυσαπόδεικτη και (β) απαιτεί ειδικό δόλο. Στις περισσότερες έννομες κοινωνίες που λειτουργεί η ελεύθερη οικονομία, έχει την ίδια χαμηλή θέση, διότι πρωτεύον αδίκημα, και ορθώς, είναι η απάτη. Εξαιτίας του σφάλματος της αποδόσεως κακουργηματικού χαρακτήρα στην απιστία, σήμερα εκατοντάδες αθώοι άνθρωποι, που εργάζονται στον τραπεζικό και ευρύτερα οικονομικό τομέα και ουδέν μεμπτό έχουν πράξει, απειλούνται με πολυετείς καθειρήξεις και φυλακίσεις, από δικαστές που δυστυχώς δεν γνωρίζουν τον τρόπο λειτουργίας της οικονομίας και των τραπεζών. Δουλειά των τραπεζών είναι να δίνουν δάνεια και εκ των πραγμάτων κάποια από αυτά δεν θα αποπληρωθούν. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι οι τράπεζες θα πρέπει να σταματήσουν να δίνουν δάνεια, στραγγαλίζοντας την οικονομία. Απλά θα πρέπει να τηρούνται αυστηρά κριτήρια που θα πρέπει να ισχύουν κατά το χρόνο χορήγησης του δανείου. Η επιδείνωση της πορείας μίας εταιρείας μετά τη χορήγηση του δανείου ή η οικονομική κρίση ή η μείωση της αξίας των εξασφαλίσεων (ακινήτων) μετά τη χορήγηση του δανείου, δεν καθιστά «εγκληματία» τον τραπεζίτη ο οποίος κατά τη χορήγηση του δανείου τήρησε τα αυστηρά κριτήρια που θέτει η ΤτΕ και η ίδια η τράπεζα στην οποία εργάζεται. Αυτός ο τραπεζίτης, πρέπει να προφυλαχθεί και για το παρόν, αλλά και για το μέλλον, από ποινικές διώξεις που θα ασκηθούν ελαφρά τη καρδιά, ενίοτε και με πολιτική χροιά ή επιρροή, χωρίς κανείς να νοιάζεται για τις αθωώσεις που ακολουθούν, όπως συνέβη πρόσφατα με τα στελέχη της ALPHA Bank για τα δάνεια Ψυχάρη. Ρώτησε κανείς τα στελέχη αυτά, για την ταλαιπωρία που υπέστησαν και για τις αμοιβές των δικηγόρων που αναγκάστηκαν να καταβάλλουν για να αποδείξουν το εξ αρχής αυτονόητο, ότι δηλαδή έκαναν σωστά τη δουλειά τους; Δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι το τελευταίο διάστημα το σύνολο των τραπεζικών στελεχών βρισκόταν σε δικαστική ομηρία, πολλοί εκ των οποίων συνεχίζουν να βρίσκονται. Αυτό δεν θα πρέπει να επιτραπεί να επαναληφθεί. Αν πάλι το τραπεζικό στέλεχος έχει παρανομήσει, υπάρχουν άλλα άρθρα (απάτη, δωροδοκία) που τιμωρούν αυστηρά την παράνομη συμπεριφορά.

2. Ταυτοχρόνως, η κρίση απαιτεί καθαρή πολιτική γραμμή και καθαρά μηνύματα, τόσο για την διαχείρισή της, όσο και για την έξοδο από αυτήν. Χωρίς την αποκατάσταση της ιεραρχίας των αδικημάτων και την απονομή του πλημμεληματικού χαρακτήρα στην απιστία, υπάρχει ο κίνδυνος να υπονομευτεί η αναπτυξιακή τροχιά της χώρας, διότι ο τραπεζικός τομέας είναι συλλήβδην όμηρος του φόβου ποινικών διώξεων για οποιαδήποτε πράξη αναδιάρθρωσης, αλλαγής πλαισίου ρύθμισης ή μειώσεως (κούρεμα) δανειακής υποχρεώσεως, πράξεις που συχνά είναι επιβεβλημένες για τη διάσωση εταιρειών και χιλιάδων θέσεων εργασίας (βλ. Μαρινόπουλος / Σκλαβενίτης). Ποιο τραπεζικό στέλεχος θέλει να υποστεί στο μέλλον την ταλαιπωρία και τα νομικά έξοδα που υφίστανται τώρα τα τραπεζικά στελέχη. Μία ρεβανσιστική ρητορική, θα μπορούσε να οδηγήσει να ασκηθούν διώξεις στα τραπεζικά στελέχη που ασχολήθηκαν με την αναδιάρθρωση των δανείων του Μαρινόπουλου και την πρόσθετη χρηματοδότηση του Σκλαβενίτη. Τέτοια οικονομία θέλουμε και τέτοια μηνύματα να περάσουν; Αυτός είναι ο βασικός λόγος που η εργαλειοθήκη του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδας, δεν μπορεί να αποδώσει στα NPL's και οι τράπεζες απομυζούν τα κεφάλαια των ανακεφαλαιοποιήσεων για την απλή αναχρηματοδότηση θνησιγενών δανείων. Γίνεται μνεία, ότι 48 δις δόθηκαν για τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών και η κεφαλαιοποίησή τους λιμνάζει κάτω από το 10% αυτών.

4. Επιπλέον, δεν θα πρέπει να παραγνωριστεί το γεγονός ότι ο καταδικασθείς «άπιστος», έστω και πλημμεληματικού χαρακτήρα, συνεχίζει να έχει τις ίδιες αστικές ευθύνες, με αυτές που θα είχε εάν είχε κακουργηματικό χαρακτήρα η πράξη του.

5. Χωρίς ενεργό και ζωντανό τραπεζικό τομέα, δεν μπορεί να ξεπεραστεί οριστικά η κρίση και να επιστρέψουμε σε υψηλούς και σταθερούς ρυθμούς ανάπτυξης.

6. Πρέπει να δούμε τη νέα ημέρα της Ελλάδας. Ο πλημμεληματικός χαρακτήρας θα απαλλάξει χιλιάδες αθώους, από πολυετείς δίκες και τις

συνέπειές τους. Θα δώσει ώθηση στον τραπεζικό τομέα να εκκαθαρίσει τα ληξιπρόθεσμα δάνεια δεκάδων χιλιάδων συμπολιτών μας, να προσφέρει φρέσκο χρήμα για την ανάπτυξη της χώρας, ενώ ταυτοχρόνως η ψυχολογία της νέας ημέρας θα δώσει κρίσιμο χρόνο στην οικονομία να απορροφήσει τους κραδασμούς από επίκαιρες ανασχές που οφείλονται στην κρίση. Η ενοχική αντίληψη, ότι δεν μπορεί να εισαχθεί ηπιότερος ποινικός νόμος για την απιστία, αποτελεί βαρίδι για την Ελληνική οικονομία και απόδειξη της αδυναμίας μας να δούμε μπροστά. Σε κάθε περίπτωση, αν ήθελε διατηρηθεί ο κακουργηματικός χαρακτήρας της απιστίας, θα πρέπει ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ στο άρθρο 390 του νέου Ποινικού Κώδικα να προστεθεί σαφής ορισμός του τι συνιστά «επιμελή διαχείριση», ώστε τα τραπεζικά στελέχη να μην είναι όμηροι δικαστών και πολιτικών. Άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα 1. Όποιος κατά παράβαση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης προκαλεί εν γνώση βέβαιη ζημία στην περιουσία άλλου, της οποίας βάση του νόμου ή δικαιοπραξίας, έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση ή χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται η κάθειρξη ως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Προτεινόμενη προσθήκη: «Στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που τελούν υπό τον εποπτικό έλεγχο της Τράπεζας της Ελλάδας, θεωρείται ότι επιμελή διαχείριση συνιστά η πιστή τήρηση των κανόνων πιστοδοτήσεων που επιβάλλονται από τις αποφάσεις της ΤτΕ, καθώς και των οδηγιών και κανόνων που περιέχονται στο καταστατικό τους, στις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων, των Διοικητικών Συμβουλίων ή του κατά περίπτωση αρμοδίου διοικητικού οργάνου.» Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, Ενόψει της παραπάνω προτεινόμενης διατύπωσης, θεωρείτε εσείς ή ο Πρωθυπουργός, ότι ένα τραπεζικό στέλεχος που έχει συμμορφωθεί και έχει τηρήσει πιστά τους κανόνες πιστοδοτήσεων που επιβάλλονται από τις αποφάσεις της ΤτΕ, που έχει συμμορφωθεί και έχει τηρήσει πιστά τις οδηγίες και τους κανόνες που περιέχονται στο καταστατικό της τράπεζας στην οποία εργάζεται τους, που έχει συμμορφωθεί και έχει τηρήσει πιστά τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων, των Διοικητικών Συμβουλίων ή του κατά περίπτωση αρμοδίου διοικητικού οργάνου της τράπεζας στην οποία εργάζεται τους, θα πρέπει να σέρνεται στα Δικαστήρια;

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 15:19: Η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες (εφεξής: «Αρχή»), εν όψει της προτεινόμενης με το νέο σχέδιο νόμου διάρκειας ισχύος των από αυτήν εκδιδόμενων διατάξεων δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων, τονίζει τον κίνδυνο συνολικής ματαίωσης της ανάκτησης των προϊόντων εγκλήματος από το Δημόσιο. Εάν εφαρμοστεί ο προτεινόμενος χρόνος ισχύος των διατάξεων της Αρχής, θα αποδοθούν τα προ ετών δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία των υπόπτων για βαρύτατα εγκλήματα, που εκκρεμούν ενώπιον της Δικαιοσύνης και έτσι θα ευνοηθούν οι δράστες με την μεγαλύτερη παραβατικότητα. Εάν συμβεί αυτό, θα ματαιωθεί στο σύνολό του ο βασικός σκοπός του ποινικού δικαίου, που στην περίπτωση του «μαύρου χρήματος» είναι η γενική πρόληψη του βαρέως οικονομικού εγκλήματος. Πέραν όμως των συνεπειών που θα έχει στο εσωτερικό η τόσο μικρή διάρκεια ισχύος των διατάξεων δέσμευσης της Αρχής, κίνδυνοι γεννώνται και για την διεθνή αξιοπιστία της Χώρας. Η Ελλάδα πρόσφατα αξιολογήθηκε από τον διεθνή ειδικό για τον έλεγχο του «μαύρου χρήματος» διακυβερνητικό φορέα (FATF) για την αποτελεσματικότητα της στην καταπολέμηση του φαινομένου αυτού και βαθμολογήθηκε με την μέγιστη δυνατή διάκριση «regular follow-up», την οποία κατέχουν μόλις οκτώ χώρες στον κόσμο. Βάση για την επιτυχία αυτή απετέλεσε η εξαιρετική λειτουργία της Αρχής, της οποίας η ανεξαρτησία και αποτελεσματικότητα, κρίθηκε διεθνώς πρότυπη. Η εν λόγω αξιολόγηση επιδρά σημαντικά στην πιστοληπτική ικανότητα των δημοσίων και ιδιωτικών χρηματοπιστωτικών οργανισμών της Χώρας και συντελεί στην προσέλκυση υγιών επενδύσεων. Επομένως η μαζική κατάργηση των διατάξεων δέσμευσης της Αρχής θα κλονίσει την άριστη διεθνή εικόνα της Χώρας στον τομέα αυτό, με απρόβλεπτες συνέπειες στον τομέα των επενδύσεων. Εάν το ζητούμενο είναι ο, σε κάθε περίπτωση, (αυτόματος) περιορισμός της διάρκειας των διατάξεων της Αρχής, αυτό θα πρέπει να ρυθμιστεί στο πλαίσιο της γενικότερης νομικής αξιολόγησης του εννόμου αγαθού που πρόκειται να προστατευθεί, εν προκειμένω της περιουσίας. Ο προτεινόμενος χρονικός περιορισμός της ισχύος των διατάξεων της Αρχής, εκτός από ανέφικτος, είναι και νομικά ανακόλουθος προς τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα δεν μπορεί να αξιολογείται το αγαθό της προσωπικής ελευθερίας ως ίσης αξίας με εκείνο της περιουσίας και να υιοθετείται ο ίδιος χρόνος διάρκειας τόσο για την προσωρινή κράτηση όσο και για το μέτρο περιουσιακής δέσμευσης (18 μήνες). Εξ άλλου τόσο στην περίπτωση των δεσμεύσεων όσο και στην περίπτωση των κατασχέσεων περιουσίας, η

στέρξη του δικαιώματος επί της περιουσίας δεν είναι οριστική ούτε καθολική (όπως συμβαίνει στην δέσμευση της προσωπικής ελευθερίας στην προσωρινή κράτηση), αφού ο δικαιούχος μπορεί να διαθέσει το δικαίωμά του με άλλους νομικά παραδεκτούς τρόπους πλην της φυσικής παραδόσεως του πράγματος. Προτείνουμε, στην περίπτωση των διατάξεων της Αρχής αλλά και σε όλες τις περιπτώσεις κατασχέσεων περιουσιακών στοιχείων, η διάρκεια των δεσμεύσεων περιουσίας να μην είναι μικρότερη των τριών ετών και μεγαλύτερη των πέντε.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 09:30 : Το μεγαλύτερο ποσοστό των καταργηθέντων δασικών, θηραματικών και αγροτικών πταισμάτων αφορά παράβαση διοικητικών και ρυθμιστικών διατάξεων χωρίς απαραίτητα να υπάρχει φθορά-ζημία. Τέτοιες περιπτώσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη θέσπιση επιβολής διοικητικών προστίμων δια συμπληρώσεως βεβαιωτικού δελτίου παράβασης από το όργανο, (μπλοκάκι). Έτσι, με άλλο νόμο ή με εξουσιοδότηση του/ων αρμόδιου/ων Υπουργού/ών για έκδοση Απόφασης μπορούν να καθορίζονται το ύψος των προστίμων αυτών (υπέρ α) Πράσινου Ταμείου για τα δασικά, θηραματικά και β) Γενικών Κρατικών Εσόδων για τα αγροτικά), η αφαίρεση της άδειας θήρας, η κατάσχεση των πειστηρίων και η όλη διαδικασία εν γένει.

4.) 16 Οκτωβρίου 2019, 16:50: Τροποποίηση του 370Α ΠΚ : Η μαγνητοφώνηση και η μαγνητοσκόπηση απειλητικών, εξυβριστικών εκφράσεων και επιθετικών συμπεριφορών σε δημόσιους χώρους εκφεύγει του προστατευτικού πεδίου του Συντάγματος και των νόμων για το απόρρητο των επικοινωνιών ή της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Βλέπε ενδεικτικά πρόταση του εισαγγελέα εφετών (ΣυμβΕφΘεσ 250/2018) Τροποποίηση του άρθρου 177ΚΠΔ παρ.2 : Όταν αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί το μοναδικό μέσο που αποδεικνύει την αθωότητα ενός προσώπου που κατηγορείται αδικώς, κάμπτεται κάθε είδους απαγόρευσης χρησιμοποίησής του στο Δικαστήριο. Διότι η ενδεχόμενη καταδίκη ενός αθώου κατηγορουμένου προσβάλλει βαρύτερα την έννομη τάξη από την παραβίαση κάθε σχετικής διάταξης του ΚΠΔ του ΠΚ και του νόμου περί προστασίας προσωπικών δεδομένων, ενώ η συνταγματικότητα της εξαίρεσης και επομένως, της κάμψης κάθε είδους απαγόρευσης δικαιολογείται απόλυτα με βάση την διάταξη του άρθρου 2 § 1 του Συντ., ενόψει του ότι η μη απόδειξη της αθωότητας και κατ' επέκταση η καταδίκη του κατηγορουμένου, συνιστά και προσβολή της αξίας και της τιμής του ανθρώπου. (το δικαίωμα αποδείξεως και ακροάσεως πρέπει να τυγχάνει απόλυτου σεβασμού) Βλέπε ενδεικτικά ΑΠ 42/2004, ΕλλΔνη 2004, σελ. 1557, ΑΠ 453/2016, ΟΛΑΠ 1/2017 Συμπλήρωση του ΚΠΔ: Εκκρεμείς υποθέσεις που έχουν παραπεμφθεί στο ακροατήριο προς συζήτηση, οι οποίες δεν έχουν εκδικαστεί και για τις οποίες το αξιόποινο με τον Νέο Ποινικό Κώδικα έχει εξαλειφθεί, τίθενται στο αρχείο και παύει οριστικά η ποινική δίωξη με διάταξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε διαδίκου.

5.) 16 Οκτωβρίου 2019, 12:20: Παρακαλώ να μου επιτραπεί μια αποκατάσταση στο κείμενο του σχολίου μου για το άρθρο 214 ΣΠΚ, με τις παρακάτω διορθώσεις-συμπληρώσεις- που εκ παραδρομής δεν καταχωρήθηκαν στο προηγούμενο σχετικό σχόλιο: Μια απλή τροποποίηση και του άρθρου 187 ως εξής: [1. Το Αναθεωρητικό Δικαστήριο δικάζει με μονομελή, τριμελή, πενταμελή σύνθεση ως Εφετείο και με πενταμελή σύνθεση ως Αναθεωρητικό. 2. Ως μονομελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 110 του ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα, ως τριμελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 111 ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα εκτός αυτών της παρ. 6, και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελών στρατοδικείων, ως πενταμελές δε εφετείο δικάζει σε πρώτο βαθμό τα κακουργήματα εκτός από εκείνα που ανήκουν στην αρμοδιότητα του μονομελούς και τριμελούς Αναθεωρητικού Δικαστηρίου καθώς και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελούς Αναθεωρητικού. 3. Ως πενταμελές δικάζει το ένδικο μέσον της αναθεώρησης. 4. Με πενταμελή σύνθεση στην οποία προεδρεύει ο Πρόεδρος του ΑΠ, ή ο νόμιμος αναπληρωτής του δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του πενταμελούς Αναθεωρητικού Δικαστηρίου. 5. Για την εκδίκαση των ενδίκων μέσων της αναθεώρησης και έφεσης κατά αποφάσεως στρατοδικείου, στη σύνθεση του οποίου είχε προεδρεύσει ο Πρόεδρος του Αναθεωρητικού ή Αναθεωρητής, το Αναθεωρητικό Δικαστήριο προεδρεύεται από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του, η Αρεοπαγίτη, αντίστοιχα. 6. Το δικαστικό συμβούλιο του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου συντίθεται από τον Πρόεδρο και δύο Αναθεωρητές. «2. Στην περίπτωση του άρθρου 551 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 7 του άρθρου 301 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί επίσης το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 303 ΚΠΔ τις αρμοδιότητες των εισαγγελιών

πλημμελειοδικών και εφετών ασκούν, αντίστοιχα, ο εισαγγελέας του στρατιωτικού δικαστηρίου και ο εισαγγελέας του αναθεωρητικού δικαστηρίου. Μετά την σύνταξη πρακτικού διαπραγματεύσεως κατ' άρθρο 303 παρ. 6 ΚΠΔ η υπόθεση εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Αναθεωρητικό επί κακουργημάτων και στο Μονομελές Στρατοδικείο επί πλημμελημάτων.» Τέλος, μα βάση τα παραπάνω, είναι αναγκαία μια ακόμα τροποποίηση στο δικονομικό μέρος του ΣΠΚ, ως εξής: «Το άρθρο 193 του ΣΠΚ καταργείται».

6.) 16 Οκτωβρίου 2019, 00:35: Περί της τροποποίησης του άρθρου 214 ΣΠΚ: Αναρωτιέται κανείς αν αυτό είναι δικονομία ή κάτι άλλο. Αντιστοίχιση στρατιωτικών δικαστηρίων προς πολιτικά αλά καρτ και ρύθμιση που δείχνει ανεξήγητη σπουδή να κλείσει το πράγματι πολύ σοβαρό αυτό θέμα των ποινικών συνδιαλλαγών και διαπραγματεύσεων στο χώρο του ΣΠΚ. Και τούτο διότι ενώ, έως σήμερα, η αντιστοίχιση ακολουθεί πιστά το διαχωρισμό πρώτου και δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας (παρά την αναχρονιστική πλέον σημασία της) βλέπουμε στην παρούσα διάταξη μια αναμόχλευση αυτής της ακολουθίας κατά τρόπο που θίγει τη δικονομική τάξη και απομακρύνει την προοπτική μιας υγιούς σύμπλευσης του ΣΠΚ με τον ΚΠΔ, όπως επιβάλλεται για το συμφέρον όλων. Προς το σκοπό αυτό και αποφεύγοντας να εμπλακώ σε νομικές αναλύσεις για την αξία της προτεινόμενης ρύθμισης που μάλλον θα επέτειναν τις όποιες απορίες στον τρόπο που το μονομελές εφετείο μπαίνει και στο χώρο του ΣΠΚ, αντιπροτείνω: α) Μια απλή τροποποίηση αρχικά του άρθρου 178 ΣΠΚ, ως εξής: [1. Το στρατοδικείο δικάζει ως μονομελές ή τριμελές. Το μονομελές συγκροτείται από τον πρόεδρο του στρατοδικείου ή ένα στρατιωτικό δικαστή. Το τριμελές συγκροτείται από τον πρόεδρο του στρατοδικείου και δύο στρατιωτικούς δικαστές. Στις περιπτώσεις που οι κατηγορούμενοι είναι ανώτατοι από βαθμό Ταξιάρχου μέχρι Στρατηγό και αντιστοίχων, προεδρεύει του στρατοδικείου ο Πρόεδρος του Αναθεωρητικού ή Αναθεωρητής. Σε όλες τις περιπτώσεις οι στρατιωτικοί δικαστές που μετέχουν στη σύνθεση του στρατοδικείου έχουν βαθμό Α', Β', Γ', Δ' και μόνο σε περίπτωση έλλειψης ή κωλύματος ο ένας μόνον απ' αυτούς μπορεί να αναπληρωθεί από πάρεδρο. 2. Ως μονομελές στρατοδικείο δικάζει τα προβλεπόμενα υπό του άρθρου 115 του ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα, εκτός από εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων καθώς και τα συναφή με αυτά και εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων. 3. Ως τριμελές στρατοδικείο δικάζει τα πλημμελήματα εκτός αυτών που ανήκουν στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, του δικαστηρίου ανηλίκων και του μονομελούς στρατοδικείου καθώς και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς στρατοδικείου. 4. Το δικαστικό συμβούλιο του στρατοδικείου συντίθεται από τον Πρόεδρο και δύο στρατιωτικούς δικαστές από τους οποίους ο ένας μπορεί να είναι πάρεδρος.] Και τελειώσαμε με στρατοδίκες, πίνακες αντιστοιχίας βαθμού κατηγορουμένου προς πρόεδρο δικαστηρίου και μέλη αυτού, κληρώσεις και με όλα τα «συμπράγκαλα». Και μη μου πει κάποιος ή κάποια ότι παραβιάζεται έτσι το Σύνταγμα γιατί «μιλάει» για κατά πλειοψηφία σύνθεση έδρας στρατιωτικού δικαστηρίου (στρατιωτικοί δικαστές και στρατοδίκες) δεδομένου ότι και το Αναθεωρητικό δικαστήριο (που επίσης είναι στρατιωτικό δικαστήριο) εδώ και δεκαετίες συντίθεται αμιγώς από δικαστές των ενόπλων δυνάμεων και ουδείς σκέφθηκε ή τόλμησε ποτέ να ζητήσει αναίρεση οποιασδήποτε απόφασής του για κακή σύνθεση. Αφήστε που ούτε καν ονοματίζεται στο Σύνταγμα ή αναγνωρίζεται από αυτό ως στρατιωτικό δικαστήριο. Τι σημαίνει; Ότι δεν έχει δικαιοδοσία; Κάθε άλλο, όπως αποδεικνύει η διαχρονική του αξία και προσφορά στην απονομή δικαίου στις ένοπλες δυνάμεις της χώρας μας. β) Μια απλή τροποποίηση και του άρθρου 187 ως εξής: [1. Το Αναθεωρητικό Δικαστήριο δικάζει με μονομελή, τριμελή και πενταμελή σύνθεση ως Εφετείο και με πενταμελή σύνθεση ως Αναθεωρητικό. 2. Ως μονομελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 110 του ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα, ως τριμελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 111 ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα εκτός αυτών της παρ. 6, και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελών στρατοδικείων, ως πενταμελές δε εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελούς Αναθεωρητικού. 3. Ως πενταμελές δικάζει το ένδικο μέσον της αναθεώρησης. 4. Για την εκδίκαση των ενδίκων μέσων της αναθεώρησης και έφεσης κατά αποφάσεως στρατοδικείου, στη σύνθεση του οποίου είχε προεδρεύσει ο Πρόεδρος του Αναθεωρητικού ή Αναθεωρητής, το Αναθεωρητικό Δικαστήριο προεδρεύεται από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του ή από Αρεοπαγίτη, αντίστοιχα. 5. Το δικαστικό συμβούλιο του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου συντίθεται από τον Πρόεδρο και δύο Αναθεωρητές. Και έτσι φτάνουμε ομαλά πλέον στην ορθή τροποποίηση του άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα και λέμε ότι: Το

κείμενο του ισχύοντος άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, που κυρώθηκε με τον ν. 2287/1995, λαμβάνει αριθμό παραγράφου 1 και προστίθεται δεύτερη παράγραφος που έχει ως εξής: «2. Στην περίπτωση του άρθρου 551 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 7 του άρθρου 301 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί επίσης το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 303 ΚΠΔ τις αρμοδιότητες των εισαγγελέων πλημμελειοδικών και εφετών ασκούν, αντίστοιχα, ο εισαγγελέας του στρατιωτικού δικαστηρίου και ο εισαγγελέας του αναθεωρητικού δικαστηρίου. Μετά την σύνταξη πρακτικού διαπραγμάτευσης κατ' άρθρο 303 παρ. 6 ΚΠΔ η υπόθεση εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Αναθεωρητικό επί κακουργημάτων και στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο επί πλημμελημάτων.» Εάν υπάρχει δυσκολία από την πολιτεία να δεχθεί τα παραπάνω (με τις όποιες διορθώσεις απαιτηθούν) που στρέφονται προς την κατεύθυνση της πλήρους αναγνώρισης του έργου των στρατιωτικών δικαστών και της ισοτιμίας αυτών προς τους πολιτικούς συναδέλφους τους, τότε υφίσταται πλέον ξεκάθαρα ζήτημα ύπαρξης των πρώτων. Οπότε περιττή φαντάζει η πρόσφατη προσπάθεια αναβάθμισής των στο πλαίσιο της συνταγματικής αναθεώρησης. Αποδείξτε παρακαλώ ότι δεν παίζετε με τη στρατιωτική δικαιοσύνη.

7.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:18: Συνεχίζει να μένει ατιμώρητη η παράβαση του άρ. 45, παρ. 1, Ν. 2696/1999 (Κ.Ο.Κ) η οποία αναφέρεται στη μη συμμόρφωση σε σήμα ενστόλου αστυνομικού οργάνου και η οποία διωκόταν πταισματικά. Πρέπει οπωσδήποτε να ληφθεί μέριμνα και η παράβαση αυτή να τιμωρείται είτε με πρόστιμο, είτε πλημμεληματικά.

8.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:48: Είμαι περίεργη να δω σε ποιο βαθμό η άποψη η γνώμη της Αρχής για το Ξέπλυμα Χρήματος θα υιοθετηθεί από την ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης. Υπάρχει ο ορατός κίνδυνος προϊόντα εγκλήματος που έχει δεσμεύσει η Αρχή για το Ξέπλυμα Χρήματος για περισσότερους από 18 μήνες, να αποδοθούν στους κατόχους τους, παρά το ότι αυτοί οδεύουν σε σοβαρές δίκες και τους έχουν ασκηθεί ποινικές διώξεις για σοβαρά οικονομικά εγκλήματα.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εν τούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 22:38: Προς τον Πολιτιστικό Σύλλογο ΘΡΥΠΤΗΣ: Προσπαθώ να σας εξηγήσω ότι δεν υπάρχουν πλέον πταίσματα. Όλες οι φθορές-ζημιές είναι πλημμελήματα. Δεν υπάρχει πλέον όριο. Υποβάλετε μήνυση-έγκληση στο Δασονομείο ή στη Διεύθυνση Δασών.

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 21:31: το αδίκημα θα πρέπει να τιμωρείται μόνο με χρηματική ποινή και μόνο αν υπάρξει περίπτωση επανάληψης της ίδιας ποινικής πράξης εντός πενταετίας, να προβλέπεται ότι σε περίπτωση επανάληψης η ποινή θα είναι φυλάκιση, όπως αναφέρεται στην προτεινόμενη διάταξη.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 16:33: Να γίνει ιδιαίτερη πρόβλεψη για τα πλυντήρια-λιπαντήρια αυτοκινήτων τα οποία στεγάζονται στα ισόγεια των πολυκατοικιών. Να επιβάλλονται αυστηρές ποινές όταν προκαλείται θόρυβος από τον καθαρισμό των αυτοκινήτων έξω από τους αδειοδοτημένους χώρους καθ' όλη την διάρκεια της ημέρας με δυνατότητα βεβαίωσης της παραβίασης από τα αστυνομικά όργανα. Το άρθρο θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο και αποδοτικό στην εφαρμογή του. Χρειάζονται πολλές αποσαφηνίσεις.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 13:55: Προεδρικά διατάγματα της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 12 είναι τα :231/1989, 552/1989, 457/1990, 36/1994, 282/1998 και 350/2003. Από τα ανωτέρω, πλην του ΠΔ 36/1994, όλα τα υπόλοιπα είναι τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις του Προεδρικού Διατάγματος 180/1979, το οποίο είναι προγενέστερο του νόμου και συνεπώς δεν εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση αυτού. Άρα εφόσον τα ανωτέρω προεδρικά διατάγματα είναι αυτά της παραγράφου 1α του άρθρου 12 του Ν. 1481/1984 και όχι το ΠΔ 180/1979, στην πρόβλεψη του υπό διαβούλευση

άρθρου νοείται ότι εμπίπτει όλο το ΠΔ 180/1979 ή μόνο τα τμήματα αυτού που τροποποιήθηκαν ή συμπληρώθηκαν με τα ανωτέρω προεδρικά διατάγματα? Όπως και να έχει, κατά την άποψή μου, θα προκύψει θέμα σχετικά με το τι εννοεί εν τέλει το άρθρο ως προς τα της παραγράφου 1α του άρθρου 12 και ποιές είναι οι συμπεριφορές που ο νομοθέτης είχε στο νου του και είχε την πρόθεση να ποινικοποιήσει, όταν έγραφε τη διάταξη. Με απλά λόγια, τι ακριβώς ποινικοποιείται με τη συγκεκριμένη διάταξη? Ποιές συμπεριφορές? Όσον αφορά στα της παραγράφου 3β του άρθρου 12 είναι εύκολα αντιληπτό ότι αφορά στην αστυνομική διάταξη 3/1996. Πάμε να δούμε όμως ενδεικτικά τι θα τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος ως αυτό προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων: Κατά τις ώρες της μεσημβρινής και νυκτερινής ησυχίας απαγορεύονται: – Οι εργασίες ή άλλες δραστηριότητες που δημιουργούν θόρυβο (χωρίς να είναι απαραίτητη η διατάραξη. Χωρίς να απαιτείται παθών). – Η λειτουργία κάθε μουσικού οργάνου ή συσκευής ραδιοφώνου, μαγνητοφώνου ή τηλεόραση σε υψηλή ένταση, οι φωνασκίες, οι θορυβώδεις χοροί και ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΕ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ Η ΑΛΛΟΥΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Τα τραγούδια, οι φωνασκίες, η χρήση μουσικών οργάνων, η λειτουργία ραδιοφώνων, μαγνητοφώνων και τηλεοράσεων στους δρόμους, πλατείες και δημόσιους γενικά χώρους κατοικημένων περιοχών, καθώς και μέσα στα οχήματα μεταφοράς του κοινού (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Τα θορυβώδη παίγνια σε καφενείο, σφαιριστήρια ή άλλα δημόσια κέντρα, καθώς και οι φωνασκίες και ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΥΨΗΛΟ ΤΟΝΟ των θαμώνων των κέντρων αυτών (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Οι θορυβώδεις συζητήσεις και διαπληκτισμοί σε σταθμούς αυτοκινήτων (λεωφορείων, ΤΑΞΙ, κ.λ.π.), η φόρτωση ή εκφόρτωση εμπορευμάτων σε ή από φορτηγά αυτοκίνητα, που δημιουργεί θόρυβο, καθώς και Η ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΤΡΟΧΟΦΟΡΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΣΤΑΣΗ (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Η χρήση σειρήνων ή άλλων ηχητικών οργάνων ή συστημάτων ασφαλείας, χωρίς να συντρέχει λόγος έκτακτης ανάγκης, καθώς και η δοκιμαστική λειτουργία αυτών.

Απαγορεύεται ΚΑΘ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥ 24ΩΡΟΥ: – Το ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ που προκαλούν ΘΟΡΥΒΟ (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). (φαντάζομαι ότι θα ξεκινήσουν άμεσα οι συλλήψεις παιδιών σε πλατείες, πάρκα, παιδικές χαρές κλπ καθώς και των γονέων τους για παραμέληση εποπτείας ανηλίκου (άρθρο 360 νέου Π.Κ.)?) Υποχρεώσεις: – Οι κάτοικοι κατοικίδιων ζώων ή πτηνών υποχρεούνται όπως λαμβάνουν κάθε ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ, ώστε αυτά να μην διαταράσσουν ΜΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ την ησυχία των περιοίκων. (Ποιο είναι το πρόσφορο μέτρο? Διότι εδώ μόνη προφανής λύση είναι αυτή της τοποθέτησης του ζώου σε ηχομονωμένο δωμάτιο, ενώ ωθεί η διάταξη από μόνη της τον ιδιοκτήτη να φλερτάρει με την παραβίαση της ευζωΐας του ζώου). ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΑ:

– Απαγορεύεται στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος των άρθρων 37, 38 και 39 της Αιβ 8577/1983 Υγειονομικής Διάταξης, καθώς και στις αμιγείς αίθουσες διενέργειας ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων, η λειτουργία κάθε είδους μουσικών οργάνων, καθώς και ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΩΝ (στερεοφωνικό «μηχάνημα» πλέον είναι και το κινητό, η τηλεόραση, το ραδιόφωνο – τα ηλεκτρόφωνα ανήκουν σε μιαν άλλη εποχή), χωρίς άδεια της αρμόδιας αρχής (ισχύει πλέον μόνο για τα Κέντρα Διασκέδασης). Επίσης στα ανωτέρω καταστήματα απαγορεύονται τα ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ, οι ΑΠΑΓΓΕΛΙΕΣ και άλλες θορυβώδεις εκδηλώσεις, καθώς, και η χρήση ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ (αυτά ΔΕΝ είναι στερεοφωνικά μηχανήματα εν έτει 2019?), εφόσον προκαλείται διατάραξη της ησυχίας των περιοίκων».

Άδεια λειτουργίας μουσικών οργάνων χορηγείται εφόσον δεν διαταράσσεται η ησυχία των περιοίκων. (Πλέον απλά γνωστοποιείς τη λειτουργία μουσικής στο κατάστημά σου χωρίς να υφίσταται καμία προϋπόθεση αντίστοιχη) Στην άδεια αναγράφεται η διάρκεια, το είδος και ο αριθμός των μουσικών οργάνων, η θέση τοποθέτησης αυτών και κάθε άλλος περιοριστικός όρος που καθορίζεται από την Υγειονομική Υπηρεσία. (Δεν έχει καμία εφαρμογή πλέον μετά την ισχύ του Ν. 4442/2016). Η ανωτέρω άδεια χορηγείται μέχρι την 22.00` ώρα τη χειμερινή περίοδο και την 23.00` ώρα τη θερινή και μπορεί να παραταθεί ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων, ανάλογα με το είδος των μουσικών οργάνων και τη θέση του κέντρου σε σχέση με τους γύρω κατοικημένους χώρους, για τα κέντρα που λειτουργούν σε κλειστό χώρο μέχρι την 03.00` ώρα και για τα κέντρα που λειτουργούν σε ανοικτό χώρο μέχρι την 02.00`

ώρα, με την προϋπόθεση ότι δεν διαταράσσεται η ησυχία των περιοίκων. (Ας ερευνηθεί η πολιτεία πόσες ανακλήσεις παρατάσεων για λόγους διατάραξης έχουν πραγματοποιηθεί από την ισχύ της διάταξης) – Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις η ένταση των μουσικών οργάνων πρέπει να είναι χαμηλή, ανάλογα με το χώρο, ώστε να δημιουργείται ευχάριστη ατμόσφαιρα στο κατάστημα. (Δεν έχει καμία εφαρμογή από τη στιγμή που ίσχυε η Υγειονομική Διάταξη Α53010/1985 η οποία ορίζει συγκεκριμένα όρια στην ένταση του ήχου) – Η άδεια λειτουργίας μουσικών οργάνων μπορεί να αφαιρείται προσωρινά με απόφαση της αρχής που την εξέδωσε, εφ' όσον διαπιστώνεται παραβίαση των όρων αυτής ή οριστικά σε περίπτωση υποτροπής. (ας ερευνηθεί η πολιτεία πόσες φορές έχει εφαρμοστεί η συγκεκριμένη διάταξη από τότε που ίσχυε και ας συγκρίνει τον αριθμό των παραβάσεων που διαπιστώθηκαν με τον αριθμό των αφαιρέσεων, οριστικών ή μη. Γιατί «μπορεί» και όχι απλά «αφαιρείται»;) Κινηματογράφοι και Θέατρα – Απαγορεύεται η λειτουργία των κινηματογράφων πέραν της 24.00΄ ώρας, πλην των πόλεων Αθηνών, Πειραιά, Θεσσαλονίκης και Πάτρας, στις οποίες μπορούν να λειτουργούν, κατ' ανώτατο όριο, μέχρι την 00.30΄ ώρα κατά τη χειμερινή περίοδο και 00.45΄ ώρα κατά τη θερινή περίοδο. – Σε κάθε περίπτωση απαγορεύεται η λειτουργία των μεγαφώνων σε ένταση μεγαλύτερη από ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ (ποια είναι η ένταση που απαιτείται? Ερωτούνται οι θεατές σχετικά?) για την εξυπηρέτηση των θεατών, σε καμία όμως περίπτωση δεν θα διαταράσσεται η κοινή ησυχία. Νομίζω ότι είναι εμφανές το γεγονός ότι μια διάταξη που γράφτηκε γενικά, προβλέποντας συμπεριφορές πταισματικής βαρύτητας και που μέχρι σήμερα δεν έχει επικαιροποιηθεί ώστε να ανταποκρίνεται στα δεδομένα του έτους 2019 και όχι σε αυτά του 2001 (τελευταία τροποποίηση), αναβαθμίζεται σε ιδιαίτερης σημασίας διάταξη χωρίς όμως να επανεξετάζεται ως προς την επικαιρότητα, την εφαρμοσιμότητα, τη λογική και την ορθότητά της. Θα έπρεπε ,δε, να εξεταστεί και το πλήθος των δικογραφιών που θα προκαλέσει η προς διαβούλευση αλλαγή. Εν τέλει αναρωτιέμαι αν πλέον στην Ελλάδα οποιοσδήποτε θόρυβος πέραν του περιβαλλοντικού θορύβου (φύση) είναι ανεκτός ή θα διώκεται ποινικά και λογικά σκέφτομαι πως αν είναι τόσο βαριά πράξη το θορυβώδες παιχνίδι των παιδιών, πόσω μάλλον η χρήση των αυτοκινήτων και γενικά κάθε άλλη μορφή τεχνολογικής εξέλιξης που προκαλεί θόρυβο. Είναι απαραίτητο το να δημιουργούμε πλαίσια εξασφάλισης του σεβασμού στην ελευθερία της έκφρασης και της προσωπικότητας αλλά κινδυνεύουμε εν τέλει να χάσουμε το λογικό όριο ανάμεσα στην προστασία τους και τη φυσική ανάγκη μας να βιώσουμε τη ζωή. Προς τούτο η πρότασή μου είναι να προστεθεί πρόβλεψη επικαιροποίησης, συμπλήρωσης ή τροποποίησης της αστυνομικής διάταξης 3/1996, ΜΕΤΑ την οποία θα ισχύσει η διάταξη του υπό διαβούλευση άρθρου.

5.) 17 Οκτωβρίου 2019, 10:38: Πολύ σωστή απόφαση. Από τότε που καταργήθηκε, η ασυδοσία έφτασε στο αποκορύφωμα. Πρέπει να προστατευθεί επειγόντως και απαραίτητως η ψυχική ηρεμία, η οικογενειακή γαλήνη, η δυνατότητα πνευματικής και σωματικής ανάπαυσης όλων μας και των παιδιών μας από παραβάτες που έμειναν ατιμώρητοι.

6.) 17 Οκτωβρίου 2019, 10:30: Επί του βου σχολίου του κ. Σιμούλη έχουμε να αναφέρουμε ότι η παρέμβαση του είναι ελλιπής διότι δεν αναφέρει ότι υπάρχει όριο ζημίας κάτω από το οποίο οι παραβάσεις θεωρούνται πταίσματα και αρχαιοθετούνται και η υπέρβαση του ορίου είναι απαγορευτική για τα αρμόδια όργανα

7.) 17 Οκτωβρίου 2019, 09:23: Πολύ σωστή απόφαση. Πιστεύουμε ότι εδώ πρέπει να προστεθεί και η μετατροπή των παραβάσεων των κτηνοτρόφων από πταίσματα σε πλημμελήματα διότι μας έχουν διαλύσει. Κύριοι από την αποποινικοποίηση τους με τον Ν.4619/19 και μετά έχουν αφήσει τα ζώα τους ελεύθερα και ανεπιτήρητα να περιφέρονται και να καταστρέφουν τα κτήματα μας τα εισοδήματά μας και τα σπίτια μας σε χωριά. Σε οικισμούς η εξοχικά. Έλεος δεν αντέχουμε άλλο.

8.) 16 Οκτωβρίου 2019, 23:18: Κύριε υπουργέ.. Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω λίγο ανάποδα. Θα σας είναι παρά μα παρά πολλοί συμπολίτες μου ευγνώμονες αν τροποποιούσατε επί το αρκετά αυστηρότερο την διάταξη περί κοινής ησυχίας που αφορά την χρήση ηχητικών συστημάτων στην διαπάσών από αυτοκίνητα ώστε να είναι λίαν αποτρεπτικός από αυτούς που το κάνουν ..Δεν φαντάζεστε τι γίνεται στην πόλη μου (Θεσσαλονίκη) ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες. Κλονίζεται στην κυριολεξία η ψυχική μας ηρεμία τις μεταμεσονύκτιες ώρες. Είναι η ευκαιρία να το κάνετε τώρα ώστε να γίνει αποτρεπτικός για τους ασυνειδήτους αυτούς οδηγούς που δεν λογαριάζουν τίποτα μπροστά στην δικιά τους ικανοποίηση και να

δώσετε στους πολίτες την χαμένη τους ηρεμία. Στην αστυνομική διάταξη 3/96 κάντε σας παρακαλώ αυτήν την παρέμβαση ..Θα σας είναι ευγνώμων πολύς κόσμος....

9.) 16 Οκτωβρίου 2019, 16:57: Δηλώνω θύμα της ασυδοσίας των ιδιοκτητών παραβατικών καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος (ΚΥΕ) της γειτονιάς μου που αδιαφορούν για τις επιπτώσεις που προκαλεί στη Δημόσια Υγεία η παραβατική λειτουργία των καταστημάτων τους, ειδικά τις βραδινές ώρες Κοινής Ησυχίας, στο όνομα του προσωπικού τους οικονομικού οφέλους. Αναφέρω, ενδεικτικά, τις συνηθέστερες παραβάσεις:– Ουσιώδης τροποποίηση υγειονομικών όρων λειτουργίας (π.χ. κέντρο διασκέδασης με άδεια μπαρ ή εστιατορίου) – Υπέρβαση ωραρίου χρήσης μουσικής (π.χ. χρήση μουσικής στις 3 π.μ. ενώ το κατάστημα έχει άδεια μέχρι της 12 π.μ.) – Παραβίαση όρων χρήσης μουσικής (π.χ. λειτουργία μουσικής με ανοιχτές πόρτες και παράθυρα) – Ηχορύπανση (υπέρβαση ανώτατου ορίου ηχοστάθμης μουσικής) Προφανώς, η ως άνω συμπεριφορά σε μεγάλο βαθμό αποτελεί συνειδητή επιχειρηματική επιλογή, καθώς έχοντας συνειδητοποιήσει τις αδυναμίες του θεσμικού πλαισίου (μικρές ποινές, υποστελέχωση ελεγκτικών μηχανισμών κ.ά.), οι ιδιοκτήτες παραβατικών ΚΥΕ δεν διστάζουν να παρανομούν και θα συνεχίσουν να το πράττουν όσο το οικονομικό όφελος της παραβατικότητάς τους ξεπερνά – και το ξεπερνά κατά πολύ – το κόστος της. Πρωταίτιος για τα παραπάνω είναι η ίδια η Πολιτεία, που δια των διαχρονικών πράξεων και παραλείψεων της διευκολύνει τη λειτουργία των ΚΥΕ (π.χ. ν. 4442/2016, Κεφάλαιο Ζ', Απλούστευση Λειτουργίας ΚΥΕ) και κατ' επέκταση την παραβατικότητα που σε πολλές περιπτώσεις χαρακτηρίζει τη λειτουργία τους. Συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι η μετατροπή αστικών γειτονιών και συνοικιών ανά την Ελλάδα σε κολαστήρια θορύβου, επιβαρύνοντας την υγεία και την ποιότητα ζωής των κατοίκων και απαξιώνοντας την περιουσία τους. Εντούτοις, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει επιδείξει σωστά αντανakλαστικά και για αυτό με τον ν. 4055/2012 (αρ. 37, παρ. 3) κατέστησε αυτόφωρο πλημμέλημα την παράβαση της Υγειονομικής Διάταξης Α5/3010/1985 («Μέτρα προστασίας της Δημόσιας Υγείας από θορύβους μουσικής των Κέντρων διασκέδασης και λοιπών Καταστημάτων») επειδή σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση «κρίνεται ότι το φαινόμενο αυτό έχει λάβει πολύ οχληρές διαστάσεις τον τελευταίο καιρό». Όπως μάλιστα σημειώνεται στην Εγκύκλιο 6/2013 της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου «η θέσπιση βαρύτερων ποινών με τον ν. 4055/2012 και η υποχρεωτική εφαρμογή της αυτόφωρης διαδικασίας σε βάρος όσων προκαλούν ηχορύπανση καταδεικνύει τη σθεναρή βούληση του νομοθέτη, το μεν να εξασφαλίσει στους κατοίκους υγιείς συνθήκες διαβίωσης στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, το δε να αποτρέψει, αλλά και να τιμωρήσει, όποιον αποτολμήσει να παραβεί τις οικείες διατάξεις». Συνεπώς, η κρίση – άποψη σε προηγούμενο σχόλιο ότι η Διατάραξη Ησυχίας ως πταίσμα υπαγόταν στις «συμπεριφορές με ανύπαρκτη ή ελάχιστη αντικειμενική απαξία που δεν δικαιολογεί την επέμβαση του ποινικού νομοθέτη» αφενός δεν ευσταθεί (ως προς την αντικειμενική απαξία) και αφετέρου διαψεύδεται εν τοις πράγμασι από το ίδιο το Υπουργείο Δικαιοσύνης, που ενώ είχε τη δυνατότητα να παραπέμψει το ζήτημα στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη για τη θέσπιση διοικητικών κυρώσεων, εντούτοις από όλα τα καταργηθέντα πταίσματα ξεχώρισε το συγκεκριμένο για να το επαναφέρει ως ποινικό αδίκημα. Θα συνεχίσω σε επόμενο σχόλιο.

10.) 16 Οκτωβρίου 2019, 15:56: Η περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 12 προβλέπει τα εξής: «1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δημόσιας τάξης, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν: α. Τον έλεγχο της λειτουργίας δημόσιων κέντρων, κέντρων παιγνίων, δημοσίων θεαμάτων και καταστημάτων, των οποίων οι άδειες λειτουργίας εκδίδονται από τις αστυνομικές υπηρεσίες.» Διορθώστε με αν κάνω λάθος άλλα αυτό που εγώ κατανοώ είναι ότι η συγκεκριμένη περίπτωση έχει πεδίο εφαρμογής τους χώρους ή δραστηριότητες όπου η σχετική αδειοδότηση έχει γίνει από τις αστυνομικές υπηρεσίες. Επίσης, διορθώστε με αν κάνω λάθος, αλλά σήμερα δεν υφίστανται ούτε τέτοιες δραστηριότητες ούτε τέτοιοι χώροι, μιας και: 1. Η έννοια της αδειοδότησης έχει «εξαλειφθεί» από τη στιγμή ισχύος του νόμου 4442/2016 και πλέον μιλάμε για ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ 2. Όπου υφίσταται παλαιά αδειοδότηση αυτή έχει γίνει είτε από Δήμο, είτε από Ε.Ο.Τ. (ελάχιστες άδειες πανελλαδικά έχουν απομείνει από εκείνες που εκδόθηκαν από την ελληνική αστυνομία)

3. Όπου υφίσταται ανάγκη αδειοδότησης, αυτή έχει αντικατασταθεί με τη γνωστοποίηση, πλην των κέντρων διασκέδασης που αδειοδοτούνται μεν με διοικητική πράξη, όχι όμως από αστυνομική αρχή (Δήμος ή ΕΟΤ αναλόγως του χώρου στον οποίο λειτουργούν). Δεν βλέπω πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης πρόβλεψης, εκτός αν η φράση «των οποίων οι άδειες λειτουργίας εκδίδονται από τις

αστυνομικές αρχές» δεν προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής της πρόβλεψης αλλά αποτελεί υπενθύμιση ως προς το ποιός εκδίδει τις συγκεκριμένες άδειες (πράγματι την εποχή που εκδόθηκε ο συγκεκριμένος νόμος οι άδειες εκδίδονταν από την αστυνομία, όχι όμως σήμερα) Αν υποθέσουμε ότι το αντιλαμβάνομαι λάθος, ποια θα είναι ακριβώς η πρακτική αντιμετώπιση του συγκεκριμένου θέματος ως πλημμέλημα και ποιο το πεδίο εφαρμογής?

11.) 16 Οκτωβρίου 2019, 11:24: Επί του 4ου σχολίου: Πλέον για κάθε φθορά-ζημία δια ζώων, είτε μικρή είτε μεγάλη, πρέπει να καταθέσετε αίτηση για εκτίμηση ζημίας και δωρεάν ένορκη έγκληση-μήνυση στη Διεύθυνση Δασών ή στο Δασονομείο της περιοχής σας. Ο αγροδασοφύλακας θα εκτιμήσει τη ζημία και η δικογραφία θα υποβληθεί από την Υπηρεσία στον κ. Εισαγγελέα με το άρθ. 378 § 1 εδάφιο β' του Π. Κ. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και για αγροτική κλοπή με το άρθ. 372 § 1 του Π.

12.) 16 Οκτωβρίου 2019, 11:31: Θα πρέπει στο σχέδιο Νόμου τροποποίησης του Π.Κ. να συμπεριληφθεί ειδική διάταξη που να αφορά τα αγροτικά αδικήματα του Ν. 3585/07, που αποτελούν ιδιόζουσα μορφή αδικημάτων και να εξακολουθεί η δίωξή τους στο σύνολό τους. Αυτό αποτελεί μείζον ζήτημα και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί.

13.) 16 Οκτωβρίου 2019, 10:15: Να προστεθεί και η μετατροπή των παραβάσεων των κτηνοτρόφων από πταίσμα σε πλημμέλημα προκειμένου να είναι εφικτή η βεβαίωση τους από αστυνομικά όργανα και όργανα της διεύθυνσης δασών και αγροφυλακής. Διότι με την ατιμωρησία τους καταστρέφουν όχι μόνο αγροτικές αλλά και αστικές περιουσίες

14.) 16 Οκτωβρίου 2019, 02:55: Το ζήτημα της διατάραξης ησυχίας στην Ελλάδα χρήζει μεγαλύτερης προσοχής από την πολιτεία καθώς οι ποινές είναι μικρές και συνήθως δεν επιβάλλονται παρά μόνο μετά από μακροχρόνια διατάραξη από κάποιο συγκεκριμένο πολίτη. Σε μια γειτονιά μπορεί δηλαδή κάθε μέρα να διαταράσσει την ησυχία διαφορετικός άνθρωπος, να γίνονται απλές συστάσεις από την αστυνομία και το αποτέλεσμα είναι να ζούμε σε θορυβώδεις γειτονιές, να προκαλούνται καθημερινά προβλήματα υγείας σε πολλούς συμπολίτες μας και να μην τιμωρείται ποτέ κανείς γι'αυτό. Επίσης υπάρχει η περίπτωση καταστημάτων νυχτερινής διασκέδασης που καλύπτονται από την αστυνομία άτυπα, όταν κάποιο αστυνομικό όργανο έχει προσωπικά, συγγενικά ή οικονομικά συμφέροντα από τον πολίτη ο οποίος διατηρεί το κατάστημα, επομένως και πάλι εμφανίζεται το φαινόμενο της ατιμωρησίας. Επίσης είναι υπερβολικά χαλαρή η αντιμετώπιση των θορύβων που προκαλούνται από αυτοκίνητα ή μηχανές με πειραγμένες ή χαλασμένες εξατμίσεις και ηχοσυστήματα υπερβολικά υψηλής έντασης ήχου. Εκεί το πρόβλημα επεκτείνεται και στις υπόλοιπες ώρες της ημέρας εκτός από τις ώρες κοινής ησυχίας καθώς δεν γίνονται αυστηροί αστυνομικοί έλεγχοι για τα συγκεκριμένα ζητήματα και όπως προανέφερα οι ποινές είναι μικρές και συνήθως δεν επιβάλλονται.

15.) 15 Οκτωβρίου 2019, 19:23: Η διάταξη κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Εναλλακτικά, θα μπορούσε η παράβαση των διατάξεων περί κοινής ησυχίας να τιμωρείται και/ή με διοικητικό πρόστιμο της τάξεως των 200 ή 300 ευρώ, κατ' αναλογία των σχετικών διατάξεων του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.

16.) 15 Οκτωβρίου 2019, 15:11: Με τη διάταξη αυτή επιχειρείται η επαναφορά του αξιοποίνου της «παραβίασης κοινής ησυχίας», μιας πράξης που υπό τις διάφορες μορφές της και υπό το καθεστώς του προϊσχύσαντος ΠΚ τιμωρούνταν με κράτηση (έως ένα μήνα) ή πρόστιμο (ως 590 ευρώ) και της οποίας το αξιόποινο καταργήθηκε με την ψήφιση του νέου ΠΚ. Με την προτεινόμενη διάταξη προωθείται ουσιαστικά βαρύτερη ποινική μεταχείριση της εν λόγω συμπεριφοράς σε σχέση με οτιδήποτε ίσχυσε προγενέστερα, αφού προβλέπεται φυλάκιση έως 5 μηνών (!) ή χρηματική ποινή έως 150 μονάδων, δηλ. από 1 έως 15000 ευρώ σύμφωνα με τον τρόπο υπολογισμού που προβλέπεται στο άρθρο 57 παρ. 3 του νέου ΠΚ. Διερωτάται κανείς πώς ο Έλληνας νομοθέτης αξιολογεί, μέσα σε λίγους μήνες, τόσο διαφορετικά το «έγκλημα» αυτό, και ιδίως, τι άλλαξε, ώστε να δικαιολογείται η ξαφνικά η τόσο βαρύτερη μεταχείρισή του (σε σχέση και με τον προϊσχύσαντα ΠΚ και το άρθρο 12 παρ. 6 ν. 1481/1984), που σχεδόν εξομοιώνεται με την ποινική μεταχείριση της απείθειας ή και ελαφρών πλημμελημάτων κατά περιουσιακών αγαθών. Είναι σαφές ότι στο σύστημα εγκλημάτων και ποινών του νέου ΠΚ δεν χωρούν τα πταίσματα. Αυτό όμως δε σημαίνει πως ό,τι προηγουμένως ήταν πταίσμα, πρέπει τώρα να αναχθεί σε πλημμέλημα, έστω και ελαφρύ. Τα πταίσματα καταργήθηκαν διότι περιέγραφαν συμπεριφορές με ανύπαρκτο ή ελάχιστη αντικειμενική απαξία που δεν δικαιολογεί την επέμβαση του ποινικού νομοθέτη. Εάν κάποιες από αυτές πρέπει να ελέγχονται, υπάρχει η λύση των διοικητικών κυρώσεων.

Τα διαλαμβανόμενα στην αιτιολογική έκθεση, ότι είναι απαραίτητη η αναγωγή των παραβάσεων σε πλημμελήματα, προκειμένου να είναι εφικτή η βεβαίωσή τους από αστυνομικά όργανα, συνιστούν ηθελήμενα λειψή παρουσίαση της πραγματικότητας. Τούτο διότι τα αστυνομικά όργανα μπορούν φυσικά να βεβαιώνουν και διοικητικές παραβάσεις, οπότε τα ζητήματα αυτά μπορούν ευχερώς να αντιμετωπισθούν με θέσπιση διοικητικών κυρώσεων. Δυστυχώς ο Έλληνας νομοθέτης για μία ακόμη φορά δεν έχει αίσθηση του μέτρου.

17.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:30: Επαναλαμβάνοντας ότι παρεμβαίνω με την ιδιότητα του παθόντος, θα ήθελα να συμπληρώσω τα εξής: Σε ό,τι αφορά τη χρήση μουσικής από τα ΚΥΕ, εκτός από την Ηχορύπανση κατά την έννοια της Υγειονομικής Διάταξης Α5/3010/1985, υπάρχει και η διάσταση του ωραρίου, το οποίο ρυθμίζεται με την Αστυνομική Διάταξη 3/1995, η οποία αποτελεί και αντικείμενο της προτεινόμενης διάταξης. Ειδικότερα, το κύριο πρόβλημα προς αντιμετώπιση είναι η χρήση μουσικής από τα ΚΥΕ εντός των νυκτερινών ωρών κοινής ησυχίας, ακόμα και καθ' υπέρβαση του ωραρίου για το οποίο έχει τυχόν χορηγηθεί άδεια παράτασης. Συνεπώς, σε αυτές τις περιπτώσεις, ο ποινικός νομοθέτης θα πρέπει να έχει κατά νου τα εξής: 1. Την ανάγκη για την προστασία της δημόσιας υγείας 2. Την ανάγκη για την προστασία του ανταγωνισμού. Τα θύματα των παραβατικών ΚΥΕ γνωρίζουν καλά πως και η απλή υπέρβαση του ωραρίου της χρήσης μουσικής, ειδικά όταν συνοδεύεται από την παράβαση των όρων χρήσης της (λειτουργία με ανοιχτές πόρτες – παράθυρα, υπερβολική ισχύς ηχητικού συστήματος κ.ά.) διαταράσσει βάνουσα την κοινή ησυχία. Επιπλέον, τα παραβατικά ΚΥΕ δημιουργούν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού έναντι των ΚΥΕ των οποίων οι ιδιοκτήτες σέβονται τους νόμους και εξ αυτού του λόγου απολαμβάνουν μικρότερο τζίρο, με συνέπεια να επιβραβεύονται οι παραβάτες αντί των νομοταγών. Κατά την άποψή μου οι ποινές χάδι που ίσχυαν μέχρι πρότινος ενθάρρυναν τους παραβάτες και κατ' επέκταση διαιωνίζαν το πρόβλημα. Ο δικαστής θα πρέπει να έχει την ευχέρεια από τον νόμο να τιμωρεί αυστηρότερα τους υπότροπους ή καθ' ἑξιν παραβάτες και θεωρώ πως η προτεινόμενη διάταξη το εξασφαλίζει αυτό. Τέλος, η πρόταση άλλου σχολιαστή για χρονική μετάθεση της έναρξης ισχύος της διάταξης αφού τροποποιηθεί η Α.Δ. 3/1995 αφενός ξεπερνά τη νομοθετική εξουσιοδότηση του Υπουργείου Δικαιοσύνης και αφετέρου θα διαιωνίσει το κενό νόμου που ισχύει αυτή τη στιγμή ως συνέπεια της εφαρμογής του νέου Ποινικού Κώδικα. Ουδείς ενόχλησε ούτε πρόκειται να ενοχλήσει τα παιδιά που παίζουν ποδόσφαιρο στις πλατείες ή τους μικροπωλητές που διαλαλούν την πραμάτειά τους με τη χρήση μεγαφώνων. Αλλού είναι το πρόβλημα!

18.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:32: Επιτρέψτε μου παρακαλώ νά έρωτήσω: Είναι οι θόρυβοι καί τά μεγάφωνα πού πλήττουν τά ὦτα τῶν ἀκουόντων μεγαλύτερο κακό ἀπό τίς δημόσιες βλασφημίες ἐπί σκηνῆς πού προσβάλλουν τό Θεῖον καί πλήττουν τή θρησκευτική συνείδηση τῶν πιστῶν; Ἡ μήπως ἡ διατάραξη τῆς κοινῆς ἡσυχίας εἶναι μεγαλύτερο κακό ἀπό τή διασάλευση τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία διακυβεύεται μετά τήν κατάργηση τῶν ἄρθρων 198, 199 καί 201 τοῦ ποινικοῦ κώδικα (Π.Κ.). Καί ζητῶ συγγνώμη πού γράφω ἐδῶ γιά τό θέμα αὐτό, ἀλλά δέν εἶδα νά ὑπάρχει πρόβλεψη γιά σχολιασμό τῶν ἄλλων διατάξεων τοῦ Π.Κ. ἐκτός ἀπό αὐτές πού τροποποιοῦνται. Νομίζω λοιπόν ὅτι πρίν ἢ μετά τήν ἐπαναφορά τοῦ ἀξιοποίνου τῆς διατάραξης τῆς ἡσυχίας πρέπει νά ἐπαναφέρετε καί τό ἀξιοποῖνο τῆς δημόσιας κακόβουλης βλασφημίας τῶν Θεῶν καί τῆς περιϋβρίσεως τῶν νεκρῶν, ὥστε νά μήν πλήττονται βάνουσα οἱ ἀκοές καί ἡ συνείδηση τῶν πιστῶν, πού ἀποτελοῦν καί τήν πλειονότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

19.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:26: Ο θόρυβος, ιδίως κατά τις ώρες κοινής ησυχίας, αποτελεί αποδεδειγμένο κίνδυνο Δημόσιας Υγείας και αναγνωρίζεται διεθνώς ότι η υγεία ενός ανθρώπου κινδυνεύει όταν διαταράσσεται ο ύπνος ή προκαλείται ενόχληση με ψυχοφυσιολογικές επιπτώσεις. Από έρευνα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (WHO) η ηχορύπανση έρχεται δεύτερη μετά την ατμοσφαιρική ρύπανση στην κατάταξη των περιβαλλοντικών κινδύνων για την υγεία. Από τα παραπάνω διαφαίνεται η κεφαλαιώδης σημασία που έχει το κανονιστικό/ ρυθμιστικό πλαίσιο της λειτουργίας της μουσικής ιδιαίτερα εντός των ωρών κοινής ησυχίας και εντός κατοικημένης περιοχής. Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι έλεγχοι της λειτουργίας της μουσικής καθώς και της παράτασης της λειτουργίας αυτής εντός των ωρών κοινής ησυχίας, αποτελεί αντικείμενο ιδιαίτερης μελέτης και σημασίας για την προστασία των περιοίκων από τους θορύβους από την λειτουργία του Καταστήματος Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (Κ.Υ.Ε.). Η διαμορφωθείσα κατάσταση απλοποίησης των διαδικασιών αδειοδότησης των ΚΥΕ με την γνωστοποίηση είχε ως αποτέλεσμα ο ιδιοκτήτης ενός ΚΥΕ να λαμβάνει ταυτόχρονα και την άδεια να παίζει μουσική και

μάλιστα χωρίς τους χρονικούς περιορισμούς που ίσχυαν με το προηγούμενα ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, δηλαδή χωρίς την ετήσια ανανέωση της άδειας χρήσης μουσικής η οποία ελάμβανε υπόψη τις συνθήκες λειτουργίας του καταστήματος κατά την προηγούμενη σαιζόν. Με την ΚΥΑ υπ. αριθμ. οικ. 16228 (ΦΕΚ τΒ 1723/18-5-2017) «Απλούστευση και προτυποποίηση των διοικητικών διαδικασιών γνωστοποίησης λειτουργίας Καταστημάτων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος, Θεάτρων και Κινηματογράφων», και ειδικά στο άρθρο 7, «Χρήση μουσικής και μουσικών οργάνων» ορίζεται ότι «Εφόσον η χρήση μουσικής και μουσικών οργάνων γίνεται σε υπαίθριο χώρο, στο χώρο της εγκατάστασης θα βρίσκεται στη διάθεση των ελεγκτικών αρχών ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ μηχανικού με ειδίκευση σε θέματα ηχομόνωσης και ακουστικής ή άλλου επιστήμονα σχετικής ειδικότητας, η οποία θα συντάσσεται σύμφωνα με τις υγειονομικές διατάξεις. Η ίδια διαδικασία θα ακολουθείται για τα ΚΥΕ εντός τουριστικών εγκαταστάσεων». Είναι σημαντικό, κατά την άποψή μου, για την πληρέστερη αντιμετώπιση του φαινομένου της ηχορύπανσης να ληφθούν υπόψη από τους εμπλεκόμενους φορείς τα εξής: 1) Βάσει των εγκυκλίων του Υπουργείου Υγείας σχετικά με την εφαρμογή της Α5/3010/1985 Υγειονομικής Διάταξης «Μέτρα προστασίας της Δημόσιας Υγείας από θορύβους μουσικής των Κέντρων Διασκέδασης και των λοιπών καταστημάτων με μουσική», οι συνηθέστερες παραβάσεις της λειτουργίας της μουσικής στα ΚΥΕ είναι οι εξής: Α) Ουσιώδης τροποποίηση των υγειονομικών όρων λειτουργίας του καταστήματος (π.χ. Κέντρο διασκέδασης με άδεια μπαρ ή εστιατορίου Β) υπέρβαση ωραρίου χρήσης μουσικής Γ) Παραβίαση όρων χρήσης της μουσικής (π.χ. λειτουργία της μουσικής με ανοικτές πόρτες και παράθυρα Δ) Υπέρβαση του ανώτατου επιτρεπόμενου ορίου ηχοστάθμης της μουσικής του Κ.Υ.Ε δηλαδή 80 dB (Α) για τα λοιπά καταστήματα και 100 dB (Α) για τα κέντρα διασκέδασης. Τα ανωτέρω τίθεντο ως προϋπόθεση για την λειτουργία της μουσικής των στεγασμένων λοιπών καταστημάτων και θα πρέπει να περιλαμβάνονται υποχρεωτικά στην γνωστοποίηση. 2) εξ ορισμού τα «στεγασμένα» λοιπά καταστήματα (μπαρ καφετέριες κ.λπ.) οφείλουν να λειτουργούν με κλειστές πόρτες παράθυρα, καθώς αυτό αποτελεί τμήμα της ηχομόνωσης του καταστήματος. 3) Εφόσον τα καταστήματα λειτουργούν την μουσική με ανοικτές πόρτες και παράθυρα θα πρέπει να λογίζονται ως μουσική σε υπαίθρια καταστήματα με την αντίστοιχη υποχρέωση της κατάθεσης της προβλεπόμενης Τεχνικής έκθεσης. 4) Ομοίως και η απόφαση για την παράταση του ωραρίου της λειτουργίας της μουσικής εντός των ωρών κοινής ησυχίας, θα πρέπει να συνοδεύεται υποχρεωτικά από αντίστοιχη Τεχνική Έκθεση, ασχέτως εάν αφορά σε υπαίθρια μουσική ή σε μουσική στεγασμένου λοιπού καταστήματος 5) παράταση της λειτουργίας της μουσικής πρέπει να δίνεται εφόσον ελέγχονται αυστηρά οι ανωτέρω προϋποθέσεις 6) η λειτουργία μουσικής των ΚΥΕ εντός των ωρών κοινής ησυχίας χωρίς γνωστοποίηση και χωρίς την τήρηση των όρων και προϋποθέσεων αυτής θα πρέπει να εμπίπτει εκτός των άλλων στις κυρώσεις που προβλέπονται από την Αστυνομική διάταξη περί διατάραξης κοινής ησυχίας 7) Οι παραβάσεις της Υγειονομικής Διάταξης Α5/3010/85, όπως αυτή ισχύει, αποτελούν σύμφωνα με τον Ν. 4055/2012 αυτόφωρο πλημμέλημα.

20.) 18 Οκτωβρίου 2019, 20:41:ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΚΟΙΝΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ Η ΗΧΟΡΥΠΑΝΣΗ;

Το δίκτυο για το ιστορικό κέντρο της Αθήνας (<https://istorikokentro.gr/>) αποτελείται από 17 συλλόγους και ενεργούς πολίτες που κατοικούν στο Ιστορικό Κέντρο, συμπεριλαμβανομένων επιστημόνων (νομικών πολεοδόμων κλπ), υπό τον συντονισμό της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού. (<http://www.ellet.gr/>) Το δίκτυο παρεμβαίνει με συγκεκριμένες προτάσεις για την λειτουργική και αισθητική βελτίωση του κέντρου τη πόλης προς όλους τους αρμόδιους φορείς. Το θέμα της ηχορύπανσης από τα ΚΥΕ είναι από τα βασικά θέματα που μας έχουν απασχολήσει και έχουμε διοργανώσει επιστημονική ημερίδα ήδη από το 2016 (<http://www.ellet.gr/node/739>) της οποίας τα συμπεράσματα έχουν προωθηθεί στους εμπλεκόμενους φορείς. Όπως προκύπτει και από έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη ήδη από το 2013: https://www.synigoros.gr/?i=quality-of-life.el.katastimata_prosforas_faghtou.150348. «Η ηχορύπανση, που πρόσφατα χαρακτηρίστηκε ως «ρύπος», αποτελεί μία από τις σοβαρότερες περιβαλλοντικές απειλές που υποβαθμίζει την ποιότητα ζωής, ενώ οι διαμαρτυρίες των πολιτών, για συστηματική και εκτεταμένη ηχορύπανση, είναι επαναλαμβανόμενες. (και...) Όταν διαπιστώνεται ηχορύπανση, παραβιάζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών λειτουργίας και μουσικής του καταστήματος. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει γενικά τη δυνατότητα ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ΚΥΕ, η οποία όμως, στην πράξη δεν αξιοποιείται, λόγω του προσωρινού χαρακτήρα των συγκεκριμένων παραβάσεων και του περιορισμένου

αριθμού ελέγχων.» . Η ανωτέρω γενική διαπίστωση ότι η επιβολή της τάξης χωλαίνει, έχει επιδεινωθεί με το νέο σύστημα «γνωστοποίησης» που αντικατέστησε την άδεια λειτουργίας, και –όπως συμβαίνει διεθνώς όταν απλουστεύονται οι διαδικασίες αδειοδότησης- απαιτείται ενίσχυση και αυστηροποίηση του συστήματος παρακολούθησης στην τήρηση της νομιμότητας και επιβολής ποινών /κυρώσεων στους παραβάτες. Μόνο έτσι προάγεται η υγιής επιχειρηματικότητα, έναντι των παραβατικών πρακτικών.

Κατόπιν τούτων, ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΝΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΗΣΥΧΙΑΣ, και πιστεύουμε ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην παραβατική λειτουργία των Καταστημάτων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (ΚΥΕ), διευκρινίζοντας, τουλάχιστον στην εισηγητική έκθεση, ότι η ρύθμιση αφορά και αυτά τα καταστήματα, παρόλο που πλέον δεν αδειοδοτούνται από τις αστυνομικές αρχές. Η προτεινόμενη διάταξη έρχεται να καλύψει το κενό νόμου που δημιουργήθηκε ύστερα από την κατάργηση των πταισμάτων ως ποινικών αδικημάτων με τον νέο Ποινικό Κώδικα. Ήδη έχει δημιουργηθεί σοβαρότατο πρόβλημα από τη μαζική αρχειοθέτηση εκκρεμών υποθέσεων και το γεγονός από την εφαρμογή του νέου Ποινικού Κώδικα μόνο οι δήμοι να είναι σε θέση να επιβάλλουν κυρώσεις στους παραβάτες. Το θέμα, άλλωστε, έχει απασχολήσει και τη δημοσιότητα, (δεδομένου ότι αφορά πολλούς κατοίκους κεντρικών περιοχών που αντιμετωπίζουν σοβαρά θέματα υγείας και ψυχικής ηρεμίας από την ηχορύπανση) με πολλά άρθρα :

<http://www.skai.gr/news/greece/o-neos-poinikos-kodikas-afoplise-tous-polites-gia-tin-ixorypansi>

<http://www.eleftherostypos.gr/ellada/451356-allagi-tou-poinikoy-kwdika-diwketai-i-ixorrypansi-alla-oxi-i-diataraksi-tis-koinis-isyxias/> <http://www.kathimerini.gr/1038805/article/epikairothta/ellada/ta-ntesimpel-kai-o-neos-poinikos-kwdikas>.

Η θέση του «Δικτύου για το Ιστορικό Κέντρο» είναι ότι ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ, ΕΙΔΙΚΑ ΤΩΝ ΥΠΟΤΡΟΠΩΝ Ή ΚΑΘ' ΉΞΙΝ, οι οποίοι θα πρέπει να τιμωρούνται πολύ αυστηρότερα, ανεξάρτητα αν η Διατάραξη Ησυχίας θα διώκεται ως ποινικό αδίκημα ή/και διοικητικό αδίκημα.

Θα ήταν σκόπιμο να ενισχυθεί η διαδικασία σφράγισης του καταστήματος ή παύσης της λειτουργίας του, τόσο από τον Δήμο όσο και από την Αστυνομία. Συνεπώς, ΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΕΤΙΚΑ, αλλά επισημαίνουμε την αναγκαιότητα, επικαιροποίησης και εκσυγχρονισμού της αστυνομικής διάταξης 3/1996 και επανεξέτασης του ανώτατου επιτρεπτού ορίου, και επαναφοράς σε 50 dB έναντι των 80 dB που ισχύει σήμερα, ιδίως για τις περιοχές κατοικίας και εκσυγχρονισμού των μεθόδων μέτρησης του θορύβου, με αξιοποίηση νέων ευφυών τεχνολογιών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: